This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

600016593U

13829 d. 18

J. Wickham Legg

Officia propria
Sanctorum

ex libris Iohannis Wickham Legg

d. 18

13829 e. 12

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

PRO CAPITULO ET CLERO

INSIGNIS BASILICAE COLLEGIATAE

SANCTAE MARIAE AD MARTYRES

A S. R. C. APPROBATA

ROMAE

EX TYPOGRAPHIA GUERRA ET MIRRI

MDCCCLXXIV

KALENDARIUM PERPETUUM

PRO CAPITULO ET CLERO

INSIGNIS BASILICAE COLLEGIATAE

S. MARIAE AD MARTYRES

JANUARIUS

1 Circumcisio D. N. J. C. dupl. 2. cl.
2 Octava S. Stephani Protom. dupl. com. octavar. S. Joannis, et Ss. Innocentium.
3 Octava S. Joannis Ap. et Ev. dupl. com. oct. Ss. Innocentium.
4 Octava Ss. Innocentium Mm. dupl.
5 Vigilia Epiphaniae sem.
6 EPIPHANIA DOMINI dupl. 1. cl. cum oct.
7 De 2. die infr. oct. sem.
8 De 3. die infr. oct. sem.
9 De 4. die infr. oct. sem.
10 De 5. die infr. oct. sem.
11 De 6. die infr. oct. sem.
12 De Dom. infr. oct. vel quando occ. sem. com. oct.
13 Octava Epiphaniae dupl.
14 S. Hilarii Ep. C. D. dupl. com. S. Felicis Presb. et M.
15 S. Pauli I. Eremitae C. dupl. com. S. Mauri Ab.
16 S. Marcelli I. Pp. M. dupl.
17 S. Antonii Ab. C. dupl.
18 Cathedrae S. Petri Romae dupl. maj. com. S. Pauli et S. Priscae V. M.
19 S. Canuti Reg. et M. sem. ad libit. com. Ss. Marii et Soc. Mm.
20 Ss. Fabiani Pp. et Sebastiani Mm. dupl.
21 S. Agnetis V. et M. dupl.
22 Ss. Vincentii et Anastasii Mm. dupl.
23 Desponsat. B. M. V. dupl. maj. com. S. Joseph, et S. Emerentianae V. M.
24 S. Timothei Ep. M. dupl.
25 Convers. S. Pauli Ap. dupl. maj. com. S. Petri.
26 S. Polycarpi Ep. et M. dupl.
27 S. Vitaliani I. Pp. C. dupl.
28 S. Dionysii I. Pp. C. dupl. com. S. Agnetis secundo.
29 S. Francisci Salesii Ep. C. dupl.
30 S. Felicis IV. Pp. C. dupl.
31 S. Petri Nolasco C. dupl.

FESTA MOBILIA

Dom. II. post Epiphan. Festum SS. Nominis Jesu dupl. 2. cl. com. Dom. Si in dicta Dom. occurrit Dom. Septuag. Festum SS. Nominis transfertur tamquam in sedem propriam ad diem 28 hujus, translato festo S. Dionysii ad primam diem liberam juxta rubricas.

FEBRUARIUS

1 S. Ignatii Ep. et M. dupl.
2 Purificat. B. M. V. dupl. 2. cl.
3 S. Blasii Ep. et M. dupl.
4 S. Andreae Corsini Ep. C. dupl.
5 S. Agathae V. et M. dupl.
6 S. Dorotheae V. et M. dupl.
7 S. Romualdi Ab. C. dupl.
8 S. Joannis de Matha C. dupl.
9 S. Apolloniae V. et M. dupl.
10 S. Scholasticae V. dupl.
11 S. Telesphori I. Pp. M. dupl.
12 S. Agathonis I. Pp. C. dupl.
13 S. Gregorii II. Pp. C. dupl.
14 S. Hygini Pp. M. dupl. com S. Valentini Presb. et M.
15 S. Titi Ep. C. dupl. ass. a 4 Januar.
16 S. Joannis Chrysostomi Ep. C. D. dupl. ass. a 27 Januar.
17 S. Martinae V. et M. dupl. ass. a 30 Januar.
18 B. Gregorii X. Pp. C. dupl. com. S. Simeonis Ep. M.
19 S. Zosimi I. Pp. C. dupl. ass. a 6 huj.
20 S. Hyacinthae V. dupl. ass. a 6 huj.
21 S. Antheri Pp. M. dupl. ass. a 9 huj.
22 Cathedrae Antioch. S. Petri Ap. dupl. maj. com. S. Pauli.
23 S. Petri Damiani Ep. C. D. dupl. com. Vigil. nisi venerit in Quadr. de qua anno bissext. die 24.
24 S. Mathiae Ap. dupl. 2. cl. anno bissext. die 25.
25 S. Felicis III. Pp. C. dupl. anno bissext. die 26.
26 S. Margaritae Cortonens. sem. die ass. a 23 huj. ann. bissext. die 27.
27 S. Raymundi a Pennafort C. sem. ass. a 23 Januar. anno bissext. die 28.
28

FESTA MOBILIA

Fer. 3. post Dom. Septuag. Orationis D.N.J.C. In Monte Oliveti dupl. maj.
Fer. 3 post Dom. Sexag. Commem. Passionis D. N. J. C. dupl. maj.

MARTIUS

1
2 S. Simplicii I. Pp. C. dupl.
3
4 S. Lucii I. Pp. M. dupl.
5 S. Casimiri Reg. C. sem.
6
7 S. Thomae Aquin. C. D. dupl. com. Ss. Perpetuae et Felicitatis Mm.
8 S. Joannis de Deo C. dupl.
9 S. Franciscae Roman. Vid. dupl.
10 Ss. Quadraginta Mm. sem.
11
12 S. Gregorii I. Pp. C. D. dupl.
13
14
15 S. Zachariae I. Pp. C. dupl.
16
17 S. Patritii Ep. C. dupl.
18 S. Gabrielis Archang. dupl. maj.
19 S. JOSEPH C. Sponsi B. M. V. et Eccl. Cathol. Patron. dupl. 1. cl.
20
21 S. Benedicti Ab. C. dupl.
22
23
24
25 Annuntiationis B. M. V. dupl. 2. cl.
26
27
28 S. Xisti III. Pp. C. dupl.
29
30
31

FESTA MOBILIA

Fer. 6. post Cineres Sacrae Spineae Coronae D. N. J. C. dupl. maj.
Fer. 6. post Dom. 1. Quadrag. Lanceae et Clavor. D. N. J. C. dupl. maj.
Fer. 6. post Dom. 2. Quadrag. SS. Sindonis D. N. J. C. dupl. maj.
Fer. 6. post Dom. 3. Quadrag. SS. quinque Vulner. D. N. J. C. dupl. maj.
Fer. 6. post Dom. 4. Quadrag. Pretios. Sanguinis D. N. J. C. dupl. maj.
Fer. 6. post Dom. Passion. Transfixionis B. M. V. dupl. maj.
Cum facultate transferendi ad primam diem liberam juxta rubricas, non ultra tamen Quadrag. Septem officia Instrumentor. et Passion. D. N. J. C. quoties sint impedita a festo altioris ritus.

APRILIS

1
2 S. Francisci a Paula C. dupl.
3
4 S. Isidori Ep. C. D. dupl.
5 S. Vincentii Ferreri C. dupl.
6 S. Xisti I. Pp. M. dupl.
7 S. Caelestini I. Pp. C. dupl.
8
9
10
11 S. Leonis I. Pp. C. D. dupl.
12 S. Julii I. Pp. C. dupl.
13 S. Hermenegildi Reg. et M. sem.
14 Ss. Tiburtii et Soc. Mm. simpl.
15
16
17 S. Aniceti I. Pp. M. dupl.
18
19 S. Leonis IX. Pp. C. dupl.
20
21 S. Anselmi Ep. C. D. dupl.
22 Ss. Soteris et Caji Pp. Mm. dupl.
23 S. Georgii M. sem.
24 S. Fidelis a Sigmaringa M. dupl.
25 S. Marci Evang. dupl. 2. cl.
26 B. M. V. boni Consilii dupl. maj.
27 S. Anastasii I. Pp. C. dupl.
28 Ss. Cleti et Marcellini Pp. Mm. dupl. dies ass. a 26 huj. com. S. Vitalis M.
29 S. Petri M. dupl.
30 S. Catharinae Senens. V. Almae Urbis Patron. Secund. dupl. 2. cl.

FESTA MOBILIA

Dom. 3. post Pascha Patrocin. S Josephi Sponsi B. M. V. dupl. 2. cl.
Dom. 4. post Pascha S. Catharinae Fieschi Vid. dupl. cum facultate transf. ad prim. diem liberam juxta rubricas, si sit imped. a festo altioris ritus.

MAJUS

1 Ss. Philippi et Jacobi Ap. dupl. 2. cl.
2 S. Athanasii Ep. C. D. dupl.
3 Inventionis SS. Crucis D. N. J. C. dupl. 2. cl. com. Ss. Eventii et Soc. Mm.
4 S. Monicae Vid. dupl.
5 S. Pii V. Ep. C. dupl.
6 S. Joannis ante portam Latinam dupl. maj.
7 S. Benedicti II. Pp. C. dupl.
8 Apparitionis S. Michaelis Arch. dupl. maj.
9 S. Gregorii Nazian. Ep. C. D. dupl.
10 S. Antonini Ep. C. dupl. com. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
11 S. Alexandri I. Pp. M. dupl.
12 Ss. Nerei et Soc. Mm. sem.
13 DEDICATIONIS NOSTRAE BASILICAE dupl. 1. cl. cum oct.
14 S. Paschalis I. Pp. C. dupl. com. oct. et S. Bonifacii M.
15 S. Isidori Agric. C. dupl. com. oct.
16 S. Ubaldi Ep. C. sem. com. oct.
17 S. Joannis Nepomuc. M. dupl. com. oct.
18 S. Venantii M. dupl.
19 S. Petri Coelestini V. Pp. C. dupl. com. oct.
20 Octav. Dedicationis Nostrae Basilicae dupl.
21 S. Felicis a Cantalic. C. sem.
22 S. Pauli a Cruce C. dupl. ass. a 28 April.
23 S. Stanislai Ep. et M. dupl. ass. a 7 huj.
24 B. M. V. titulo Auxilium Christianorum dupl. maj.
25 S. Bonifacii IV. Pp. C. qui Nostram Basilicam dicavit dupl. 2. cl.
26 S. Philippi Nerii C. dupl. 2. cl.
27 S. Joannis I. Pp. M. dupl.
28 S. Urbani I. Pp. M. dupl.
29 S. Gregorii VII. Pp. C. dupl.
30 S. Felicis I. Pp. M. dupl.
31 S. Eleutherii I. Pp. M. dupl. com. S. Petronillae V.

JUNIUS

1 S. Paschalis Baylon C. dupl. ass. a 17 Maji.
2 S. Eugenii I. Pp. C. dupl. com. Ss. Marcellini et Soc. Mm.
3 S. Mariae Magdalenae de Pazzis V. dupl. ass. a 27 Maji.
4 S. Francisci Caracciolo C. dupl.
5 S. Angelae Merici V. dupl. ass. a 31 Maji.
6 S. Norberti Ep. C. dupl.
7 S. Bernardini Senens. C. sem. ass. a 20 Maji.
8 S. Ferdinandi Reg. C. sem. ass. a 30 Maji.
9 Ss. Primi et Feliciani Mm. simpl.
10 S. Margaritae Scotor. Reg. sem.
11 S. Barnabae Ap. dupl. maj.
12 S. Leonis III. Pp. C. dupl. com. Ss. Basilidis et Soc. Mm.
13 S. Antonii Patavini C. dupl.
14 S. Basilii Ep. C. D. dupl.
15 S. Joannis a S. Facundo C. dupl ass. a 12. huj. com. Ss. Viti et Soc. Mm.
16
17
18 Ss. Marci et Marcelliani Mm. simpl.
19 S. Julianae de Falconer. V. dupl. com. Ss. Gervasii et Protasii Mm.
20 S. Silverii I. Pp. M. dupl.
21 S. Aloisii Gonzagae C. dupl.
22 S. Paulini Ep. C.
23 Vigil. S. Joannis Baptistae.
24 Nativit. S.JOANNIS BAPTISTAE dupl. 1. cl. cum oct.
25 S. Gallicani M. dupl. com. oct.
26 Ss. Joannis et Pauli Mm. dupl. com. oct.
27 S. Guillelmi Ab. C. dupl. ass. a 25. huj. com. oct.
28 Vigil. Ss. Petri et Pauli S. Leonis II. Pp. C. dupl. com. oct. et Vigil.
29 Ss. PETRI et PAULI Ap. dupl. 1. cl. cum oct.
30 Commem S. Pauli Ap. dupl. com. S. Petri et oct. S. Joannis.

FESTA MOBILIA

Fer. VI. post oct. SS. Corporis Christi Festum SS. Cordis D. N. J. C. dupl. maj.

JULIUS

1 Octav. S. Joannis Baptistae dupl. com. oct. Ss. Ap.
2 Visitation. B. M. V. dupl. 2. cl. con.. Ss. Processi et Martiniani Mm.
3 S. Pauli I. Pp. C. dupl. com. oct.
4 S. Irenaei Ep. M. dupl. com. oct.
5 De infra Octavam sem.
6 Octav. Ss. Petri et Pauli Ap. dupl.
7 B. Benedicti XI. Pp. C. dupl.
8 B. Eugenii III. Pp. C. dupl.
9 Festum B. M. V. dupl. maj.
10 Ss. Septem Fratrum et Soc. Mm. sem.
11 S. Pii I. Pp. M. dupl.
12 S. Joannis Gualberti Ab. C. dupl. com. Ss. Naboris et Soc. Mm.
13 S. Anacleti I. Pp. M. dupl.
14 S. Bonaventurae Ep. C. D. dupl.
15 S. Henrici Imper. C. sem.
16 B. M. V. de Monte Carmelo dupl. maj.
17 S. Leonis IV. Pp. C. dupl.
18 S. Camilli de Lellis C. dupl. com. Ss. Symphorosae et Soc. Mm.
19 S. Symmachi I. Pp. C. dupl.
20 S. Hieronymi Aemiliani C. dupl. com. S. Margaritae V. M.
21 S. Alexii C. dupl. ass. a 17 huj. com. S. Praxedis V.
22 S. Mariae Magdal. Poenit. dupl.
23 S. Apollinaris Ep. M. dupl. com. S. Liborii Ep. C.
24 Vigil. S. Jacobi S. Vincentii de Paolis C. dupl. ass. a 19 huj. com. Vigil. et S. Christinae V. M.
25 S. Jacobi Ap. dupl. 2. cl. com. S. Christophori M.
26 S. Annae Matris B. M. V. dupl. maj.
27 S. Veronicae de Julianis V. dupl. com. S. Pantaleonis M.
28 Ss. Victoris Pp. M. Innocentii Pp. C. ac Nazarii et Celsi Mm. dupl.
29 S. Felicis II. Pp. M. dupl. com. Ss. Simplicii, et Soc. Mm.
30 S. Marthae V. sem. ab heri com. Ss Abdon et Sennen Mm.
31 S. Ignatii de Loyola C. dupl.

FESTA MOBILIA

Dom I. Julii Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. dupl. 2. cl.
Dom I. non impedita post Octav. Ss. Petri et Pauli Ap. Commem. Omnium Ss. S. R. E. Summorum Pontificum dupl.

AUGUSTUS

1 S. Petri ad Vinculadupl. maj. com. S.Pauli et Ss.Machabeor. Mm.
2 S. Stephani I. Pp. M. dupl.
3 Invention. Corporis S. Stephani Prot. sem.
4 S. Dominici C. dupl.
5 S. Mariae ad Nives dupl. mai.
6 TRANSFIGURATIONIS D. N. J. C. dupl. 1. cl. cum oct.
7 S. Cajetani C. dupl. com. oct. et S. Donati Ep. M.
8 Ss. Cyriaci et Soc. Mm.sem. com. oct.
9 Vigil. S. Laurentii S. Xisti II. Pp. M. dupl. com. oct. Vigil. et S. Romani M.
10 S. Laurentii M.dupl. 2. cl. cum octava.
11 S. Hormisdae Pp. C. dupl. com. octavar. et Ss. Tiburtii et Susannae Mm.
12 S. Clarae V. dupl. com. octavar.
13 Octav. Transfigurat.dupl. com. oct. et Ss.Hippolyti et Cassiani Mm.
14 Vigil. Assumpt. S. Aemigdii Ep. M. dupl. com. oct. Vigil. et S. Eusebii C.
15 ASSUMPTIONIS B. M. V. dupl. 1. cl. cum oct.
16 S. Rochi C. dupl. com. octavar.
17 Octav. S. Laurentii M. dupl. com. oct.
18 S. Hyacinthi C. dupl. ass. a 16 huj. com. oct. et S. Agapiti M.
19 S. Philumenae V. et M. dupl. dies ass. ex 11 hujus com. oct.
20 S Bernardi Ab. et D. dupl. com. oct.
21 S. Joannae Franciscae de Chantal Vid. dupl. com. oct.
22 Octav. Assumptionis dupl. com. Ss. Timothei et Soc. Mm.
23 S. Philippi Benitii C.dupl.
24 Vigil. S. Bartholomaei S. Alphonsi Mariae de Ligorio Ep. C. D. dupl. com. Vigil.
25 S. Bartholomaei Ap. dupl. 2. cl.
26 S. Zephirini I. Pp. M. dupl.
27 S. Josephi Calasanctii C. dupl.
28 S. Augustini Ep. C. D. dupl. com. S. Hermetis M.
29 Decollationis S. Joannis Baptistae dupl. maj. com. S. Sabinae M.
30 S. Rosae Limanae V. dupl. com. Ss. Felicis et Adaucti Mm.
31 S. Raymundi Nonnati C. dupl.

FESTA MOBILIA

Dom. infr. oct. Assumptionis S. Joachim C. Patris B. M. V.dupl. maj.
Dom. post oct. Assumpt. Festum B. M. V. de Saxodupl. 2. cl.
Quoties praed. Dom. post oct. Assumpt. sit impedita a festo S. Bartholomaei Ap. festum B. M. V. de Saxo transfertur ad primam diem liberam.

SEPTEMBER

1 S. Ludovici Reg. C. sem. ass a 26 Aug com. S. Aegidii Ab. ac Ss, 12 Fratr. Mm.
2 S. Stephani Reg. C. sem
3 S. Elisabeth Reg. Vid. sem ass. a die 8 Julii.
4 S. Rosae Viterbien. V. dupl.
5 S. Laurentii Justiniani Ep. C. sem.
6
7
8 Nativit. B. M. V. dupl. 2. cl. cum oct. com. S. Adriani M.
9 S. Sergii Pp. C. dupl. com. oct. et S. Gorgonii M.
10 S. Hilari Pp. C. dupl. com. oct.
11 S. Nicolai a Tolentino C. dies ass. ex heri dupl. com. oct. et S. Proti et Soc. Mm.
12 De infra octavam sem.
13 De infra oct. sem.
14 Exaltationis SS. Crucis dupl. maj. com. oct.
15 Octav. Nativitatis dupl. com. S. Nicomedis M.
16 S. Cornelii I. Pp. M. dupl. com. Ss. Euphemiae et Soc. Mm.
17 Impress. Stygmat. S. Francisci C. dupl.
18 S. Josephi a Cupertino C. dupl.
19 Ss. Januarii et Soc. Mm. dupl.
20 Vigil. S. Mathaei S. Agapiti I. Pp. C. dupl. com. Vigil.
21 S. Matthaei Ap. et Ev. dupl. 2. cl.
22 S. Thomae a Villan. Ep. C. dupl. com. Ss. Mauritii et Soc. Mm.
23 S. Lini I. Pp. M. dupl. com. S. Theclae V. M.
24 B. M. V. de Mercede dupl. maj.
25 Ss. Eustachii et Soc. Mm. dupl. ass. a 20 huj
26 S. Eusebii I. Pp. C. dupl. com. Ss. Cypriani et Justinae Mm.
27 Ss. Cosmae et Damiani Mm. sem
28 S. Wenceslai M. sem.
29 Dedicat. S. Michaelis Arch. dupl. 2. cl.
30 S. Hieronymi Presb. C. D. dupl.

FESTA MOBILIA

Dom. I. mensis Sept. Purissimi Cordis B. M. V. dupl. maj.
Dom. infr. oct. Nativit. B. M. V. Festum SS. Nominis ejusd. B. V. dupl. maj.
Dom. III. Sept. Septem Dolorum B. M. V. dupl. maj.

OCTOBER

1 S. Gregorii Ep. M. dupl. com. S. Remigii Ep. C.
2 Ss. Angelorum Custodum dupl.
3 S. Cypriani Ep. M. dies ass. ex 16 Sept. sem.
4 S. Francisci Assisiens. C. dupl.
5 S. Gallae Vid. dupl. com. Ss. Placidi et Soc. Mm.
6 S. Brunonis C. dupl.
7 S. Marci I. Pp. C. dupl. com. Ss. Sergii et Soc. Mm.
8 S. Birgittae Vid. dupl.
9 Ss. Dionysii Ep. et Soc. Mm. sem.
10 S. Francisci Borgia C. sem.
11
12
13 S. Eduardi Reg. C. sem.
14 S. Callixti I. Pp. M. dupl.
15 S. Theresiae V. dupl.
16
17 S. Hedwigis Vid. sem.
18 S. Lucae Evang. dupl. 2. cl.
19 S. Petri de Alcant. C. dupl.
20 S. Joannis Cantii C. dupl.
21 S. Hilarionis Ab. simpl. com. Ss. Ursulae et Soc. Mm.
22
23 SS. Redemptoris dupl. maj.
24 S. Raphaelis Arch. dupl. maj.
25 S. Bonifacii I. Pp. C. dupl. com. Ss. Chrysanti et Dariae Mm.
26 S. Evaristi I. Pp. M. dupl.
27 Vigil. Ss. Ap. Simonis et Judae Commem. Omn. Ss. quor. Corp. vel Reliq. in Nostra Basilica asserv. dupl. com. Vigil.
28 Ss. Simonis et Judae Ap. dupl. 2. cl.
29
30
31 Vigil. Omn. Ss. S. Siricii I. Pp. C. dupl. com. Vigil.

FESTA MOBILIA

Dom. I. mensis Octob. SS. Rosarii B. M. V. dupl. maj.
Dom. II. Maternit. B. M. V. dupl. maj.
Dom. III. Puritatis B. M. V. dupl. maj.
Cum facultate transf. praed. duo ultim. fest. quoties sint imped. a festo altioris ritus.

NOVEMBER

1 OMNIUM SANCTORUM Titul. Nostrae Basilicae dupl. 1. cl. cum oct.
2 De infra oct. sem. (Commem. Omn. Fidel. Defunct.) sub r. dupl.
3 De infra oct. sem.
4 S. Caroli Ep. C. dupl. com. oct. et Ss. Vitalis, et Agricolae Mm.
5 Ss. Rasii et Anastasii Mm. Veneramur Corpora dupl. com. oct.
6 De infra oct. sem.
7 De infra oct. sem.
8 Octav. Omn. Sanctorum dupl. com. Ss. Quatuor Coronat. Mm.
9 DEDICAT. ARCHIBASIL. SS.SALVATORIS dupl. 1. cl. cum oct.
10 S. Deusdedit Pp. C. dupl. com. oct. et Ss. Tryphonis et Soc. Mm.
11 S. Martini Ep. C. dupl. com. oct. et S. Mennae M.
12 S. Martini Pp. M. dupl. com. oct.
13 S. Stanislai Kostkae C. dupl. com. oct.
14 S. Andreae Avellini C. dupl. ass. a 10 huj. com. oct.
15 S. Gertrudis V. dupl. com. oct.
16 Octav. Dedicat. Archib. SS. Salvatoris dupl.
17 S. Gregorii Thaumat. Ep. C. dupl.
18 Dedicat Basilicarum Ss. Petri et Pauli Ap. dupl.
19 S. Pontiani I. Pp. M. dupl.
20 S. Felicis a Valois C. dupl.
21 Praesentation. B. M. V. dupl. maj.
22 S. Caeciliae V. M. dupl.
27 S. Clementis I. Pp. M. dupl. com. S. Felicitatis M.
24 S. Joannis a Cruce C. dupl. com. S. Chrysogoni M.
25 S. Catharinae V. M. dupl.
26 S. Gelasii I. Pp. C. dupl. com. S. Petri Alexandr Ep. M.
27 S. Elisabeth Reg. Vid. dupl. ass. a 19huj.
28 S. Gregorii III. Pp. C. dupl.
29 Vigil. S. Andreae S.Silvestri Ab. C. dupl. ass. a 26huj. com. Vigil.
30 S. Andreae Ap. dupl. 2. cl.

FESTA MOBILIA

Dom. II. mensis Novembr. Patrocin. B. M. V. dupl. maj. cum facultate transf. quoties sit impéd. a festo altioris ritus.

DECEMBER

1 S. Didaci C. sem. ass. a 13 Novembr.
2 S. Bibianae V. M. sem.
3 S. Francisci Xaverii C. dupl.
4 S. Petri Chrysologi Ep. C. D. dupl. com. S. Barbarae V. M.
5 S. Nicolai I. Pp. C. dupl. ass. a 13 Novembr.
6 S. Nicolai Ep. C. dupl. com. S. Sabbae Ab.
7 S. Ambrosii Ep. C. D. dupl.
8 Immacul. Concept. B. M. V. dupl. 2. cl. cum oct.
9 S. Eutychiani I. Pp. M. dupl. com. oct.
10 Transl. Almae Domus Lauret. B. M. V. dupl. maj.
11 S. Damasi I. Pp. C. dupl. com. oct.
12 S. Melchiadis I Pp. M. dupl. com. oct.
13 S. Luciae V. M. dupl. com. oct.
14 De infr. oct. sem.
15 Octav. Immacul. Concept. B.M.V. dupl.
16 S. Eusebii Ep. M. sem.
17
18 Expectat. Partus B. M. V, dupl. maj.
19 B. Urbani V. Pp. C. dupl.
20 Vigil. S. Thomae de qua nihil in Officio
12 S. Thomae Ap. dupl. 2. cl.
22
23
24 Vigil. Nativit. Domini.
25 NATIV. D.N.J.C. dupl. 1. cl. cum oct.
26 S. Stephani Protom. dupl. 2. cl. cum oct. com. oct. Nativ.
27 S. Joannis Ap. et Ev. dupl. 2. cl. cum oct. com. octavar. Nativ. et S. Stephani.
28 Ss. Innocentium Mm. dupl. 2. cl. cum oct. com. octavar. Nat. S. Steph. et S. Joannis.
29 S. Thomae Ep. M. dupl. com. 4. octavar.
30 De Dom. infr. oct. vel de infr. oct. Nativ. sem. com. 4. octavar.
31 S. Silvestri I. Pp. C. dupl. com. 4. octavar.

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

PRO CAPITULO ET CLERO

INSIGNIS BASILICAE COLLEGIATAE

SANCTAE MARIAE AD MARTYRES

A S. R. C. APPROBATA

Rotonda

FESTA JANUARII

DIE XIV.

S. Hilarii Ep. Confess. et Eccl. Doct. Dupl. (m.t.v.)

Oratio.

Deus, qui populo tuo aeternae salutis beatum Hilarium ministrum tribuisti: praesta quaesumus, ut quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dominum.

Comm. S. Felicis Presb. et Mart.

Oratio.

Concede, quaesumus, omnipotens Deus, ut ad meliorem vitam, Sanctorum tuorum exempla nos provocent; quatenus quorum solemnia agimus, etiam actus imitemur. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Hilarius in Aquitania nobili genere natus, doctrina et eloquentia excelluit. Qui primum in matrimonio, quasi monachi vitam egit: deinde propter singulares virtutes Pictavorum Episcopus creatur: quod munus Episcopale sic gessit, ut a fidelibus summam laudem consequeretur. Quo tempore, cum terroribus, bonorum spoliatione, exsilio, et omni crudelitate Constantius Imperator ca-

tholicos vexaret, nisi ad Arianas partes transirent: Hilarius tanquam firmissimum murum se Arianis opponens, illorum furorem in se concitavit. Itaque multis petitus insidiis, tandem dolo Saturnini Arelatensis Episcopi, de Synodo Biterrensi in Phrygiam relegatus est: ubi et mortuum suscitavit, et libros duodecim scripsit de Trinitate contra Arianos.

℟. Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. —Manus.

Lectio V.

Quadriennio post coacto Concilio ad Seleuciam Isauriae urbem, Hilarius adesse compulsus est: ac deinde Constantinopolim profectus ubi extremum fidei periculum animadvertit, tribus libellis publice datis, audientiam Imperatoris poposcit, ut de fide cum adversariis coram disputaret. Verum cum Ursacius et Valens Ariani Episcopi, quos Hilarius scriptis confutarat, praesentis eruditionem pertimescerent, Constantio persuaserunt, ut specie honoris eum in suum Episcopatum restitueret. Tunc Hilarium e praelio haereticorum revertentem, ut inquit Sanctus Hieronymus, Galliarum Ecclesia complexa est, quem ad Episcopatum secutus est Martinus, qui postea Turonensi praefuit Ecclesiae: tantumque illo doctore profecit, quantum ejus postea sanctitas declaravit.

℟. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio VI.

Magna deinceps tranquillitate Pictavorum Ecclesiam administravit: Galliamque universam adduxit, ut Arianorum im-

pietatem condemnaret. Multos libros scripsit mira eruditione: quos omnes sanctus Hieronymus ad Laetam sine ulla erroris suspicione legi posse testatur illis verbis: Hilarii libros inoffenso decurrat pede. Migravit in coelum Idibus Januarii, Valentiniano et Valente Imperatoribus, anno post Christum natum trecentesimo sexagesimo nono. Eum a multis Patribus et Conciliis insignem Ecclesiae Doctorem nuncupatum, atque uti talem in aliquot dioecesibus cultum, tandem instante Synodo Burdigalensi Pius Nonus Pontifex Maximus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, universae Ecclesiae Doctorem declaravit et confirmavit, ac ipsius festo die Missam et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna.

—Ipse. Gloria.—Ipse.

Si hoc festum contingerit transferri ex duabus primis tertii Nocturni Lectionibus fient tres, juxta signa ¶

In III. Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap.5.b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

(Comment. in Matth.c.4.)

Vos estis sal terrae: quod si sal infatuatum fuerit ad nihilum valet id quod salietur. Sal ut arbitror terrae nullum est. Quomodo ergo Apostolos sal terrae nuncupavit? Sed proprietas est quaerenda dictorum, quam et Apostolorum officium, et ipsius salis natura monstrabit. Sal est in se uno continens aquae et ignis elementum, et hoc ex

duobus est unum. ¶ Hic igitur in omnem usum humani generis effectus, incorruptionem corporibus, quibus fuerit aspersus, impertit, et ad omnem sensum conditi saporis aptissimus est. Apostoli autem sunt rerum coelestium prædicatores et æternitatis velut satores, immortalitatem omnibus corporibus, quibus eorum sermo aspersus fuerit, conferentes.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus lorícam fidei et ornavit eum.—Et ad.

Lectio VIII.

Merito igitur sal terrae nuncupati sunt per doctrinae virtutem saliendi modo aeternitati corpora reservantes.¶ Sed natura salis semper eadem est, nec immutari unquam potest. Verum quia conversioni homo subiacet, et solus beatus, qui usque ad finem in omnibus Dei operibus permanserit: ideo eos sal terrae nuncupatos monet in traditae sibi potestatis virtute persistere, ne infatuati nihil saliant: et ipsi, sensu accepti saporis amisso, vivificare corrupta non possint: et projecti de Ecclesiae promptuariis cum his quos salierint pedibus incedentium proterantur.

℟. In medio Ecclesiae aperuit os ejus * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus.

℣. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum.—Et implevit.—Gloria.—Et implevit.

Lectio IX. S. Felicis Presb. et Mart. ut in Breviario hac die.

FESTA FEBRUARII

Die III.

S. Blasii Episc. et Mart. Duplex. Oratio.

Deus, qui nos beati Blasii Martyris tui atque Pontíficis annua solemnitate laetificas: concede propitius, ut cujus nata-

litia colimus de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

Si transferri contingat in Quadrag. Lect. I. Noct. erunt: A Mileto.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Blasius Cappadox nobili genere ortus Sebaste in Cappadocia ex Medico Episcopus creatus est, ut corporum curationi animarum cura succederet. Huic muneri cum sedulam ac piam operam navaret, dira tempestas adversus Christianos a Licinio Tyranno excitata fuit. Blasius divino instinctu, Christi consilio et exemplo, in montem Argaeum se recepit, ac sese in speluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris, nativae feritatis oblitis, quotidianum victum accepit, et multis obsequiis cultus est.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum.

—Et dedit.

Lectio V.

Ibi tamdiu latuit dum ab Agricolai Praesidis militibus casu deprehensus, inde abstractus, et ad Praesidem ductus, illius jussu in vincula conjectus est. Sed vinctus ipse, multos quos ejus sanctimoniae fama acciverat, a diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui, desperata a medicis salute, transversa spina faucibus inhaerente, animam agebat. Illustris sane tum corporum, tum animarum medicus, non humana sed divina arte, non paratis a natura remediis, sed Christi gratia comparatis, aegros pristinae saluti restituit. Omni fere miraculorum genere conspicuus; nam Christi super aquas ambulantis, et Eliae Sa-

reptanae viduae annonam multiplicantis, miracula renovavit.

℟. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

— Et voluntate.

Lectio VI.

A trocissimis tormentis, crudelissimi Praesulis jussu, cruciatus fuit. Duris verberibus caesus, tortus in equuleo, pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus restitit. Tandem victo Tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiae reliquit tertio nonas Februarii, anno Christi trecentesimo decimo sexto.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus, et aqua sapientiae salutaris potavit illum.

— Et coronam. — Gloria. — Et coronam.

In III. Noct. Hom. in Evang. Si quis vult. de Com. 2. loco.

Die VI.

S. Dorotheae Virg. et Mart. Duplex.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus Domine, beata Doróthea Virgo et Martyr imploret, quae tibi grata semper extitit et merito castitatis, et tuae professione virtutis. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

In Quadrag. Confitebor.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Doróthea Cæsaréæ Cappadóciae pro Christo captiva, captivos in triumphum Cupidinem et Sapricium tyrannum du-

xit. Hæc enim expugnanda binis sororibus Christæ et Callistæ tradita, quae datam Deo fidem metu suppliciorum prodiderant, tam fortiter decertavit, ut ambas ab impiis castris ad antiquam fidei stationem redire impulerit, ita ut ambae, sanguine pro Christo fuso, prius proditionis crimen eluerint. Doróthea vero, victorias victoriis nectebat, cruentas quidem, gloriae tamen plenas, utpote quæ probe noverat non tam placere Virginem Christo sponso, quae aliena quam quae sua purpura ruberet.

℟. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam: *Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. —Et deducet.

Lectio V.

Itaque cum faces lateri admoverentur, has illa nuptiales taedas credere: cum ad gladium citaretur, inter lictores, non secus ac paranymphos ad thalamum ire: et ad supplicii tandem locum, veluti ad coeli hortos ridere visa est. Haec inter Theophilus quispiam risit tam innocentem virginis risum, et sibi e sponsi viridariis rosam vernam, vel quodpiam autumni munus, pomum, virginem poposcit: promisit Doróthea utrumque, et gladio percussa fidem extemplo liberavit.

℟. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam.—Propterea.

Lectio VI.

Adest namque lectissimus e coelo ephebus, ac promissum Theophilo eodem in calatho ver et autumnum offert. Miratur ille purpureas in hyeme rosas, miratur poma recentia, miratur et certantem cum munere suo muneris bajulum, et jam non contentus horti vidisse munera, ad ipsos per omnia tormenta penetra-

re hortos contendit christianus; quae ille, ut spinas, generose calcavit, nihil poenarum metuens dummodo quas rosas quæreret, inveniret.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus: * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. — Afferentur. — Gloria. — Afferentur.

In III. Noct. Hom. in Evang. Simile est Regnum caelorum thesauro abscondito in agro, de Com. non Virg. ℟℟. vero de Com. V. M.

Die IX.

S. Apolloniae Virg. et Mart. Duplex.

Oratio.

Deus, qui inter coetera potentiae tuae miracula, etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui beatae Apolloniae Virginis et Martyris tuae natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

In Quadrag. Confitebor.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Apollonia, Virgo Alexandrina sub Decio Imperatore, cum ingravescente jam aetate ad idóla sisteretur, ut eis venerationem adhiberet: illis contemptis, Jesum Christum verum Deum colendum esse praedicabat. Quamobrem omnes ei contusi sunt, et evulsi dentes, ac nisi Christum detestata Deos coleret, accenso rogo combusturos vivam minati sunt impii carnifices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subituram respondit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. — Et.

Lectio V.

Itaque comprehensa ut combureretur, cum paulisper, quasi deliberans, quid agendum esset, stetisset, ex illorum manibus elapsa, alacris in ignem sibi paratum, majori Spiritus Sancti flamma intus accensa, se injecit. Unde brevi consumpto corpore, purissimus spiritus ad sempiternam martyrii coronam evolavit.

℟. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam.—Propterea.

Lectio VI.

De Sermone Sancti Gregorii Papae.

Recte per Salomonem dicitur: fortis est, ut mors, dilectio; quia sicut mors corpus interimit, sic ab amore rerum corporalium aeternae vitae charitas occidit. Nam, quem perfecte absorbuerit, ad terrena foris desideria velut insensibilem reddit. Nec enim Sancta haec, cujus hodie natalitia celebramus, mori pro Domino potuisset in corpore, si prius terrenis desideriis mortua non fuisset in mente. Erectus namque in virtutis culmine animus, tormenta despexit, praemia calcavit.

℟. Afferentur Regi Virgines post eam, proximae ejus: * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. — Afferentur. —Gloria. —Afferentur.

In III. Noct. Hom. in Evang. Simile erit regnum caelorum, de Com. Virg. 1. loco.

Die XV.

S. Titi Episcopi et Conf.

Duplex. (m.t.v.)

Oratio.

Deus, qui beatum Titum Confessorem tuum atque Pontificem apostolicis virtutibus decorasti; ejus meritis, et intercessione concede, ut juste, et pie viventes in hoc saeculo, ad coelestem pa-

triam pervenire mereamur. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

In Quadr. Fidelis sermo.

In II. Nocturno
Lectio IV.

Titum Cretensium Episcopum vix Pauli Apostoli verbo, Christianae fidei Sacramentis, mysteriisque excultum, ea sanctitatis luce Ecclesiae tunc vagienti effulsisse compertum est, ut inter ejusdem Doctoris gentium discipulos meruerit cooptari. Adscitus in partem oneris praedicationis, adeo evangelizandi ardore et fidelitate Paulo extitit carus, ut ipse cum venisset Troadem propter Evangelium Christi testatus sit, non habuisse requiem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invenerit. Et paulo post Macedoniam petens rursus suam in eum charitatem ita exprimit: sed qui consolatur humiles consolatus est nos Deus in adventu Titi.

℟. Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. – Manus.

Lectio V.

Quamobrem Corinthum ab Apostolo missus, ea sapientia et lenitate legationis hujus munere functus est, quae praesertim de Fidelium pietate eleemosynas colligendas ad sublevandam Ecclesiae Hebraeorum inópiam spectabat, ut Corinthios non solum in Christi fide continuerit, sed etiam desiderium, fletum, aemulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitaverit. Ad effundendum interim inter gentes linguis locisque distinctas, divini verbi semen, pluribus terrae marique itineribus relectis, magnaque animi firmitate pro crucis trophaeo curis laboribusque exantlatis, una cum duce Paulo Cretae insulam appulit. Cum porro huic Ecclesiae Epi-

scopus ab ipso Apostolo delectus esset, dubitandum non est, quin in eo munere ita versatus sit, ut juxta ipsius Pauli praeceptoris monita, se ipsum praebuerit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

℟. Posui adjutorium super potentem et exaltavi electum de plebe mea: ' Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio VI.

Itaque tanquam lucerna inter eos, qui in idololatríae, et mendaciorum tenebris, veluti in umbra mortis sedebant, religionis jubar diffudit. Traditur eum inter Dálmatas, ut Crucis vexillum explicaret, strenue consudasse. Tandem meritorum, et dierum plenus quarto supra nonagesimum annum, pridie nonas Januarii pretiosa justorum morte obdormivit in Domino, et sepultus est in Ecclesia, ubi ab Apostolo minister fuerat constitutus. Hujus nomen, a sancto Joanne Chrysostomo, et a sancto Hieronymo praecipue commendatum, Martyrologio Romano eadem die inscriptum legitur; verum pro ejus die festo cum Officio et Missa in catholico Orbe recolendo ab utroque Clero, primam insequentem diem liberam Summus Pontifex Pius Nonus assignavit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: ' Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna.

—Ipse.—Gloria. Ipse.

In III. Noct. Homilia in Evang. Designavit, ut in Com. Evangelist. cum ℟℟. de Com. Conf. Pontif.

Die XXIII.

S. Petri Damiani Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex. Oratio.

Concede nos, quaesumus, omnipotens Deus,

beati Petri confessoris tui atque Pontificis monita et exempla sectari; ut, per terrestrium rerum contemptum, æterna gaudia consequamur. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

In Quadrag. Fidelis sermo.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Petrus Ravennae honestis parentibus natus, adhuc lactens a matre numerosae prolis pertaesa abiicitur; sed domesticae mulieris opera semivivus exceptus ac recreatus, genitrici ad humanitatis sensum revocatae redditur. Utroque orbatus parente, tanquam vile mancipium sub aspera fratris tutela duram servitutem exercuit. Religionis in Deum ac pietatis erga patrem, egregium tunc specimen dedit; inventum siquidem forte nummum, non propriae inediae sublevandae, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre, a quo, uti fertur, cognomentum accepit, benigne receptus, eius cura litteris eruditur, in quibus brevi tantum profecit, ut magistris admirationi esset. Cum autem liberalibus scientiis floreret et nomine, eas cum laude docuit. Interim, ut corpus rationi subderet, sub mollibus vestibus cilicium adhibuit, jejuniis, vigiliis et orationibus solerter insistens. Calente juventa, dum carnis stimulis acriter urgeretur, insultantium libidinum faces, rigentibus fluvii mersus aquis, noctu extinguebat; tum venerabilia quaeque loca obire, totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio, propriis ipse manibus ministrabat.

℟. Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei.—Manus.

Lectio V.

Perficiendae magis vitae causa, in Avellanensi Eugubinae dioecesis coenobio, Ordini Monachorum Sanctae Crucis Fontis Avellanae a beato Ludulpho, Sancti Romualdi discipulo, fundato, nomen dedit. Non ita multo post in monasterium Pomposianum, mox in coenobium Sancti Vincentii Petrae Pertusae ab Abbate suo missus, utrumque asceterium, verbo sacro, praeclaris institutionibus, et moribus excoluit. Ad suos revocatus, post praesidis obitum, Avellanitarum familiae praeficitur, quam novis variis in locis exstructis domiciliis, et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus Ordinis parens ac praecipuum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri solicitudinem alia quoque diversi instituti Coenobia, Canonicorum conventus, et populi sunt experti. Urbinati dioecesi non uno nomine profuit. Theuzoni Episcopo in causa gravissima assedit, ipsumque in recte administrando episcopatu consilio et opera juvit. Divinorum contemplatione, corporis macerationibus, ceterisque spectatae sanctimoniæ exemplis excelluit. His motus Stephanus Nonus Pontifex Maximus eum, licet invitum et reluctantem, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus dignitates splendidissimis virtutibus et consentaneis episcopali ministerio operibus gessit.

℟. Posui adiutorium super potentem et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio VI.

Difficillimo tempore Romanae Ecclesiae, Summisque Pontificibus do-

ctrina, legationibus, aliisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum et Simoníacam haereses ad mortem usque strenue decertavit. Hujusmodi depulsis malis, Mediolanensem Ecclesiae Romanae conciliavit. Benedicto et Cadaloo falsis Pontificibus fortiter restitit. Henricum quartum Germaniae Regem ab iniquo uxoris divortio deterruit. Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Veliternos ad sanctioris vitae leges composuit. In Provincia praesertim Urbinate vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit bene meritus: Eugubinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis: alias alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac suae essent tutelae commissae. Cardinalatu et Episcopali dignitate depositis, nihil de pristina juvandi proximos sedulitate remisit. Jejunium sextae Feriae in honorem Sanctae Crucis Jesu Christi, horarias beatae Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendae quoque sibi verberationis morem ad patratorum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, et praeclare actis illustris, dum e Ravennate legatione rediret, Faventiae octavo kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus corpus ibidem, apud Cistercienses, multis miraculis clarum frequenti populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in praesenti discrimine propitium experti, Patronum apud Deum delegerunt. Leo vero Duodecimus Pontifex Maximus Officium, Missamque in ejus honorem tanquam Confessoris Pontificis, quae aliquibus in Dioecesibus, atque in Ordine Camaldulensium jam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, addita

Doctoris qualitate, ad universam extendit Ecclesiam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna.-Ipse. Gloria. Ipse.

In III. Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal terrae: de Comm. Doctor.

Lectio IX. extra Quadr. et annum bissextilem de Homilia Vigiliae S. Matthiae ut in Brev. hac die.

In Quadrag. autem de Homil. Feriae curr. et nihil fit de Vigilia nisi in Missa.

FESTA APRILIS

Die XXVI.

In festo Manifestationis B. M. V. de Bono Consilio

Duplex majus.

Omnia ut in fest. B.M.V. praeter ea quae seq.

Oratio.

Bonorum omnium largitor Deus, qui Genitricis dilecti Filii tui speciosam imaginem mira apparitione clarificare voluisti, concede, quaesumus, ut eiusdem Beatae Mariae Virginis intercessione ad coelestem patriam feliciter perducamur. Per eumdem Dominum.

Ad Matutinum

Hymnus

Plaude festivo, pia gens, honore
Dum Genestani veneraris aedem
Qua Dei Magnae Genitricis alma
Splendet imago.

Haec ubi mira specie repente
Obtulit sese populis videndam
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.

Ipsa tunc aegris aderat, molestos
Corporis morbos, animique pellens,
Longe et aerumnas Latio imminentes
Ipsa fugabat.

Virgo quae magnis decorata signis

Nunc quoque effulges, miseris juvamen
Affer, et fusis patiens clientum
Annue votis.
Sit salus illi, decus, atque virtus
Qui super coeli solio coruscans
Totius mundi seriem gubernat,
Trinus et unus. Amen.

In I. Nocturno

Lectio I.

De Libro Proverbiorum.
(Cap. 2. v. 10 A)

Si intraverit sapientia cor tuum, et scientia animae tuae placuerit, consilium custodiet te, et prudentia servabit te, ut eruaris a via mala, et ab homine qui perversa loquitur: qui relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebrosas; qui laetantur cum male fecerint, et exultant in rebus pessimis, quorum viae perversae sunt, et infames gressus eorum.

℟. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio: Quia quem coeli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. — Quia.

Lectio II.

(Cap. 3. v. 21.)

Fili mi, ne effluant haec ab oculis tuis. Custodi legem atque consilium, et erit vita animae tuae, et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget. Si dormieris non timebis; quiesces, et suavis erit somnus tuus: ne paveas repentino terrore, et irruentes tibi potentias impiorum. Dominus enim erit in latere tuo, et custodiet pedem tuum, ne capiaris.

℟. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes quia ancillam humilem respexit Deus. — Et.

Lectio III. (Cap.8.)

Ego sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum; arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Beata es, virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes virgo.

℣. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum.-Genuisti.-Gloria.-Genuisti.

In II. Nocturno

Lectio IV.

De Sermone Sancti Augustini Episcopi.

(In natali S. Joan. Bapt.)

Hominem concepit Elisabeth, hominem Maria; sed Elisabeth solum hominem, Maria Deum et hominem. Mira res est quomodo potuerit concipere creatura Creatorem. Quid est ergo intelligendum, Fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hominem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fœmina, per quam mortui sumus, in corde concepit venena serpentis. Persuasit enim serpens peccatum, et admissus est male suadens. Si primus noster casus fuit, cum fœmina concepit venena serpentis: non mirandum, quod salus nostra facta est, cum fœmina concepit in utero carnem Omnipotentis. Uterque ceciderat sexus, uterque fuerat reparandus. Per mulierem in interitum missi eramus: per mulierem nobis reddita est salus.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cynnamomum et balsamum aromatizans.—Dedi.

Lectio V.

De Sermone Sancti Fulgentii Episcopi.

(De Laudib. Mariae ex partu Salvatoris.)

Quoniam diabolus per serpentem Hevae loquutus, per Hevae aures mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pertulit verbum, et cunctis saeculis vitam effudit. Angelus sermonem ejecit, et Christum Virgo concepit. Hoc splendore concipitur Dei Filius, hac munditia generatur. De coelis medicus transiens per Virginem, post transitum suum illaesam fecit Virginem permanere. Qui enim disrupta corporum membra in aliis poterat integrare tangendo, quanto magis in sua Matre, quod invenit integrum, potuit non violare nascendo? Crevit enim ejus partu integritas corporis potius, quam decrevit, et virginitas ampliata est potius, quam fugata.

℟. Quae est ista quae processit sicut sol, et formosa tanquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosarum et lilia convallium. —Viderunt.

Lectio VI.

Maria, quam praeclarissimis tribus bonis sublimetur ausculta: Salutationis Angelicae, Benedictionis divinae, et plenitudinis Gratiæ. Sic enim eam legitur salutasse: Ave, Maria, gratia plena, benedicta inter Mulieres. Et ut nihil non sublime esset in hac Sanctissima Virgine, quam Angelus gratia plenam salutavit, non sine divino consilio factum est, ut ejus etiam Imagines summo in honore, et prodigiis miraculisque clarescerent. Quas inter, ea tribus ab hinc saeculis praecipuo honore colitur quae, Paulo secundo sedente, mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiae Patrum Ordinis Eremita-

rum Sancti Augustini in oppido Genestani Praenestinae Dioecesis, Pontificiis Diplomatibus, et supparibus monumentis comprobatur; quibus permotus Pius Papa Sextus præfati ejusdem Oppidi Coenobitis Officium proprium concessit septimo Kalendas Majas, ipso scilicet Apparitionis die recitandum, ac deinde illud, die, quae immediate subsequitur, pro ejus recitatione in posterum assignata, ad universum praedictum Ordinem sub ritu duplicis majoris extendit.

℟. Ornatam monilibus Filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam Filiae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circúmdata varietate.

—Et videntes. — Gloria. —Unguentum.

In III. Nocturno

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Cap. 1.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham: Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Thomae Episcopi.

(In Conc. 2. Nat. B.M.V.)

Cogitanti mihi ac diu haesitanti quid causae sit, quod cum Evangelistae de Joanne Baptista et aliis Apostolis tam longum fecére tractatum: de Virgine Maria, quae vita et dignitate omnes antecedit, ita summatim percurrant historiam: cur, inquam, non traditum est memoriae quomodo concepta, quomodo nata, quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid cum Filio in humanis egerit, quomodo cum illo conversata sit, quomodo post ejus Ascensionem cum Apostolis vixerit? Magna erant haec, et memoratu digna, et quae cum summa devotione a Fidelibus legerentur, a populis amplecterentur. Quis enim

dubitat, quin in ejus Nativitate et pueritia mira multa contigerint : et puella haec in teneris annis stupendum saeculis virtutum omnium monumentum extiterit ?

℟. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude, dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem.—Quia.

Lectio VIII.

Haec mihi haesitanti cur de actibus Virginis, sicut de actibus Pauli, non est compositus liber : nihil aliud occurrit (accusare enim Evangelistas negligentiae, sicut impium, ita et temerarium judico) quam ita placuisse Spiritui Sancto; ejusque providentia Evangelistas siluisse, propterea quia Virginis gloria, sicut in Psalmis legitur, omnis intus erat, et magis cogitari poterat, quam describi: sufficitque ad ejus plenam historiam, quia de illa natus est Jesus. Quid amplius quaeris? Quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi quod Mater Dei est.

℟. Beatam me dicent omnes generationes : * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Quia.—Gloria.—Quia.

Lectio IX.

Non eam Spiritus Sanctus litteris descripsit sed tibi eam animo depingendam reliquit, ut intelligas, nihil illi gratiae, aut perfectionis, aut gloriae, quam animus in pura creatura concipere possit, defuisse: immo reipsa intellectum omnem superasse. Ubi ergo totum erat, pars scribenda non fuit, ne putares quod scriptum non fuerat, eidem forsitan defuisse. Si ancillas suas, et ministras domus suæ potentissimus

Dominus ita mirifice decoravit, ita donis et gratiis venustavit; qualem existimas condidit Matrem suam, unicam Sponsam suam, quam sibi ex omnibus elegit, et prae omnibus adamavit? Omnibus eam Altissimus praeposuit non solum virgineis, sed etiam angelicis choris quia Mater ejus est, et Matrem Dei decet omnis celsitudo. Quidquid igitur de Virgine scire, aut intelligere cupis, totum in hoc clauditur breviloquio: de qua natus est Jesus. Haec longa et plenissima historia ejus est.

DIE XXVIII.

Ss. Cleti et Marcellini Pp. Mm. Dupl.

Ut in Breviario 26 huj. cum 9. lect. et com. S. Vitalis M. in Laud.

DOMINICA IV. POST PASCHA

In Festo S. Catharinae Fliscae Adurnae Vid. Duplex.

In I. Vesp. Ant. Dum esset Rex. de Comm. nec Virg. nec Mart.

Capitulum. Cant. 8. 7.

Aquae multae non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam. Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

Hymnus

Summis ad astra laudibus
Tollamus omnes foeminam,
Quae sanctitatis gloria
Auget decus Liguriae.
Beata, cujus intimo
Latére nesciens sinu,
Foris inundat Charitas,
Totisque membris æstuat.
Menses per anni circulum
Jejuna plures tránsigit;
Solo Angelorum pabulo
Vitam labantem sustinens.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In sempiterna saecula.
Amen.

Extra tempus Paschale.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

Ad Magnificat Antiph. in utrisque Vesp. Pone me ut signaculum super cor tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio; lampades ejus lampades ignis atque flammarum. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui beatam Catharinam in contemplanda Filii tui passione, Divini Amoris igne flagrare fecisti: quaesumus, ut ipsa intercedente, tuae in nobis flammam charitatis accendas, et ejusdem Passionis participes dignanter efficias. Per eumdem Dominum.

Ad Matutinum

Hymnus

Dum mente Christum concipit
Membris fluentem sanguine,
Ardore pectus intimo
Sentit repente corripi.
Hic sancto amore saucia
Terrena cuncta despicit,
Adversa fert alacriter,
Patique quaerit unice.
Mox et flagellis conterens
Artus rebelles jugiter;
Christi dolorum particeps
Crebro meretur effici.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In sempiterna saecula.
Amen.

Extra tempus Paschale.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

In I. Noct. lect. de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Catharina Genuensis parentibus Jacobo de Flisco, et Francisca de Nigro, antiqua nobilitate conspicuis, in lucem edita, teneram aetatem inter adultae pietatis exercitationes exegit. Nam castigando corpori intenta, vix octennis in stramento, lignis capiti pro pulvinari suppositis, so-

mnum carpebat. Pueriles nugas aversata, et ab omnibus Mundi deliciis abhorrens, in Christi cruciatibus jugi meditatione recolendis tota fuit. Eo studio incensa in Monasterium ingredi expetebat; sed immatura aetas pium puellae desiderium interpellavit. Interea parentes invitam Juliano Adurno nobili viro desponderunt, a quo tam aspere ac duriter habita est, ut per quinquennium domi luctu tristitiaque tabesceret; donec taedio ac moerore confecta a pristina severitate deflexit. Frigescente autem charitate, ne ad ulteriorem vitae licentiam prorueret, insigni miserentis Dei beneficio factum est. Cum enim aliquando ad pii Sacerdotis pedes provoluta ejus se precibus commendaret, repentina mutatione dexterae Excelsi, ac subito Sancti Spiritus igne correpta, amoris in se divini clementiam, potentiamque admirans, et exclamans fateri ac praedicare coepit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. —Et deducet.

Lectio V.

Inde domum reversa Christum conspicere sibi visa est sanguine toto corpore diffluentem: qua specie sibi divinitus oblata, in contemptum atque odium sui vehementer exarsit, membra cilicio domabat; jejunium ita coluit, ut per annos tres et viginti ferias Adventus et Quadragesimae transegerit solo Eucharistiae pabulo refecta, amarissimo tantum usa potu ad sitim restinguendam. Producebat orationem ad plures horas; tantoque divini amoris incendio conflagrabat, ut in corpus quoque ardor erumperet. Maxima erga proximum ferebatur charitate; infirmis enim in magno Nosoco-

mío incredibili sedulitate ministrabat, sumptibus liberaliter erogatis. Abjectissima quaeque officia libenter obibat; tabida etiam aegrotantium ulcera aliquando exosculata. Injurias, contumelias mulier vere fortis alacri animo excepit; assiduisque corporis animique doloribus pene confecta, cruciatuum Christi particeps fuit.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae. ℣. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam.—Propterea.

Lectio VI.

Tot, tantisque heroicae fortitudinis et patientiae probatam experimentis, atque in agone christianae perfectionis egregie meritam, uberi beneficiorum copia Dominus cumulavit. In diuturnas et frequentes ecstases rapta, et caelestibus illustrationibus, superumque apparitionibus et colloquiis dignata, arcana Dei intelligere meruit, et Fidei Mysteria scriptis praeclarissimis confirmare. Prophetiae dono claruit, abditos animorum sensus perspexit. Perditi hominis conversionem, et tranquillam coniugis mortem, et aeternam utriusque beatitudinem obsecrationibus a Domino impetravit. Anno igitur aetatis suae tertio et sexagesimo extremo morbo oppressam, et Christi confixam Cruci, atque ad fontem aeternae felicitatis anhelantem, sacra die Exaltationis Sanctae Crucis, ex vitae hujus angoribus Dominus evocavit. Praeclara vero fuerunt de Catharinae virtutibus Doctorum, Sanctorumque praeconia, Summorum quoque Pontificum oraculis comprobata. Cultum illius immemorabilem asseruit Clemens Nonus. Clemens vero Undecimus ejus memoriam Missa et Officio Beatarum Mulierum celebrandam concessit.

℟. Fallax gratia et vana est pulchritudo: * Mulier

timens Deum ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus.

Mulier.-Gloria.-Mulier.

In III. Noct. Homilia in Evang. Simile est regnum coelorum thesauro. de Comm.

IX. Lectio Hom. Dominicae.

Ad Laudes, Capitulum ut ad Vesperas.

Hymnus

Turbam jacentem pauperum,
Quam dirus angor opprimit,
Ceu membra Christi languida,
Matrona clemens confovet.
Opes opemque conferens
Vilique fungens munere,
Persternit illis lectulos,
Sordesque purgat sedula.
Quo quisque plagis foedior
Huic illa servit promptior,
Tabem nec horret ulcerum,
Horrére nescit charitas.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In sempiterna saecula.
Amen.

Extra tempus Paschale.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

Ad Benedictus, Antiph. Pone me, ut in Vesp.

FESTA MAJI.

Die XIII.

In Festo Dedicationis Nostrae Ecclesiae

In I. Nocturno

De Libro secundo Paralipomenon.

Lectio I. Cap. 7.

Cum complesset Salomon fundens preces, ignis descendit de coelo, et devoravit holocausta et victimas: et majestas Domini implevit domum. Nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini, eo quod implesset majestas Domini templum Domini. Sed et omnes filii Israël videbant descen-

dentem ignem, et gloriam Domini super domum: et corruentes proni in terram, super pavimentum stratum lapide, adoraverunt et laudaverunt Dominum: Quoniam bonus, quoniam in saeculum misericordia ejus. Rex autem, et omnis populus, immolabant victimas coram Domino. Mactavit igitur rex Salomon hostias, boum viginti duo millia, arietum centum viginti millia: et dedicavit domum Dei rex, et universus populus.

℟. In dedicatione Templi decantabat populus laudem: * Et in ore eorum dulcis resonabat sonus.

℣. Fundata est domus Domini supra verticem montium; et venient ad eam omnes Gentes.–Et in ore.

Lectio II.

Sacerdotes autem stabant in officiis suis, et Levitae in organis carminum Domini, quae fecit David rex ad laudandum Dominum: Quoniam in aeternum misericordia ejus; hymnos David canentes per manus suas. Porro Sacerdotes canebant tubis ante eos; cunctusque Israël stabat. Sanctificavit quoque Salomon medium atrii ante templum Domini: obtulerat enim ibi holocausta et adipes pacificorum; quia altare aeneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta, et sacrificia, et adipes. Fecit ergo Salomon solemnitatem tempore illo septem diebus, et omnis Israël cum eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath usque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octavo collectam, eo quod dedicasset altare septem diebus, et solemnitatem celebrasset diebus septem.

℟. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes Gentes et dicent: Gloria tibi, Domine.

℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.—Et venient.

Lectio III.

Complevitque Salomon domum Domini, et domum regis, et omnia quae disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini et in domo sua: et prosperatus est. Apparuit autem ei Dominus nocte, et ait: Audivi orationem tuam, et elegi locum istum mihi in domum sacrificii. Si cláusero coelum, et pluvia non fluxerit, et mandavero et praecepero locustae, ut devoret terram, et misero pestilentiam in populum meum; conversus autem populus meus, super quos invocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, et exquisierit faciem meam, et egerit poenitentiam a viis suis pessimis: et ego exaudiam de coelo et propitius ero peccatis eorum, et sanabo terram eorum. Oculi quoque mei erunt aperti, et aures meæ erectae ad orationem ejus, qui in loco isto oraverit. Elegi enim et sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permaneant oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus.

℟. Benedic, Domine domum istam, quam aedificavi nomini tuo. Venientium in loco isto * Exaudi preces in excelso solio gloriae tuae.

℣. Domine, si conversus fuerit populus tuus, et oraverit ad sanctuarium tuum. —Exaudi.

—Gloria.—Exaudi.

In II. Nocturno

Sermo S. Augustini Episcopi.

Serm. 252 de Tempore.

Lectio IV.

Quotiescumque, fratres charissimi, altaris vel templi festivitatem colimus, si fideliter ac diligenter attendimus, et sancte ac juste vivimus, quidquid in templis manufactis agitur, totum in nobis spiritali aedificatione completur. Non enim mentitus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: et iterum: Nescitis, quia corpora ve-

stra templum sunt Spiritus Sancti, qui in vobis est? Et ideo, fratres charissimi, quia nullis praecedentibus meritis per gratiam Dei meruimus fieri templum Dei; quantum possumus, cum ipsius adjutorio laboremus ne Dominus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, inveniat, quod oculos suae majestatis offendat.

℟. Orantibus in loco isto, * dimitte peccata populi tui, Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto.

℣. Qui regis Israël, intende; qui deducis, velut ovem, Joseph; qui sedes super Cherubim. — Dimitte.

Lectio V.

Sed habitaculum cordis nostri evacuetur vitiis, et virtutibus repleatur: claudatur diabolo, et aperiatur Christo: et ita laboremus, ut nobis bonorum operum clavibus januam regni Caelestis aperire possímus. Sicut enim malis operibus, quasi quibusdam seris ac vectibus, vitae nobis janua clauditur; ita absque dubio bonis operibus aperítur. Et ideo, fratres charissimi, unusquisque consideret conscientiam suam; et quando se aliquo crimine vulneratum esse cognoverit, prius orationibus, jejuniis vel eleemosynis studeat mundare conscientiam suam, et sic Eucharistiam praesumat accipere.

℟. O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta Caeli.

℣. Haec est domus Domini firmiter aedificata; bene fundata est supra firmam petram: — Vere.

Lectio VI.

Si enim agnoscens reatum suum, ipse se a divino altari subtraxerit, cito ad indulgentiam divinae misericordiae perveniet. Quia, sicut qui se exaltat humiliabitur, ita e contrario, qui se humiliat exaltabitur. Qui enim sicut dixi, agnoscens rea-

tum suum, ipse se humiliter ab altari Ecclesiae pro emendatione vitae removere voluerit, ab aeterno illo et caelesti convivio excommunicari penitus non timebit.

℟. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper; votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est; et ego nesciebam.

℣. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait: -Vere. —Gloria.—Vere.

In III. Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir, nomine Zachaeus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 8. in Lucam, prope fin.

Zachaeus statura pusillus, hoc est, nulla nobilitatis ingenitae dignitate sublimis, exiguus meritis, sicut populus nationum, audito Domini Salvatoris adventu, quem sui non recéperant, vidére cupiebat. Sed nemo facile Jesum videt; nemo potest Jesum videre constitutus in terra. Et quia non prophetas, non legem habebat, tamquam formae gratiam naturalis, ascendit in sycómorum, vanitatem scilicet Judaeorum vestigio suo próterens, errata quoque corrigens superioris aetatis: et ideo Jesum in interioris domus recepit hospitio.

℟. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis, qui petit, accipit: et qui quaerit, invenit: * Et pulsanti aperietur.

℣. Petite, et accipietis: quaerite, et invenietis.— Et pulsanti.

Lectio VIII.

Et bene ascendit in árborem, ut arbor bona bonos fructus faceret; ac, naturali excisus oleastro, et contra naturam insertus in bonam olivam, fru-

ctum posset legis afferre. Radix enim sancta, etsi rami inutiles; quorum infructuosam gloriam plebs Gentium fide resurrectionis, quasi quadam corporis elevatione, transcendit. Zachaeus ergo in sycómoro, caecus in via; quorum alterum Dominus miseraturus exspectat; alterum mansionis suae claritate nobilitat; alterum sanaturus interrogat; apud alterum se non invitatus invitat. Sciebat enim uberem hospitii sui esse mercedem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitantis audíerat, jam viderat affectum.

℟. Lapides pretiosi, omnes muri tui: * Et turres Jerusalem gemmis aedificabuntur.

℣. Portae Jerusalem ex sapphiro et smaragdo aedificabuntur; et ex lapide pretioso, omnis circuitus muri ejus.-Et.Gloria.Et.

Lectio IX.

Verum, ne caecum illum, tamquam fastidiosi pauperum, cito reliquisse videamur, et transisse ad divitem, exspectemus eum, quia exspectavit et Dominus: interrogemus eum, quia interrogavit et Christus. Nos interrogemus, quia nescímus: ille, quia noverat. Nos interrogemus, ut sciamus, unde iste creatus sit: ille interrogavit, ut in uno plures disceremus, unde Dominum videre mereamur. Interrogavit enim, ut crederemus, neminem, nisi confitentem, posse salvari.

Te Deum laudamus.

Die XX.

Octava Dedicationis Nostrae Basilicae.

Lect.I. Noct. ut in festo.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Ex Epistola prima sancti Felicis Papae Quarti.

De Consecr., dist. 1. cap. 2.

Tabernaculum Moysen, Domino praecipiente, fecisse et sacrásse cum mensa et altari ejus, et ceteris vasis et utensilibus ad divinum cultum explendum, legimus; et

non solum divinis precibus ea sacrasse, sed etiam sancti olei unctione, Domino jubente, perlinisse novimus. Qualiter autem haec facta sint, et quomodo ipsa sacra non alii, quam Sacerdotes sacra unctione delibúti, Dominoque cum vestibus sanctis sacrati, et Levitae tractabant, ferebant, erigebant, et deponebant; in ipsis institutionibus, quæ, jubente Domino, conscriptae sunt per Moysen, in lege Domini reperitur.

℟. Orantibus in loco isto, *Dimitte peccata populi tui, Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto.

℣. Qui regis Israël intende, qui deducis, velut ovem, Joseph: qui sedes super Cherubim. Dimitte.

Lectio V.

Qualiter ergo David regum piissimus amplificaverit cultum Dei et templum Domino aedificare voluerit, sed propter multum sanguinem quem effuderat prohibitus est, et ipse collegerat expensas, Salomon quoque filius ejus, idipsum, quod ipse facere optaverat, jubente et auxiliante Deo, perfecit, et templum cum altari, et reliqua ad divinum cultum peragendum consecravit. In libro Regum legitur: Fecit ergo Salomon in tempore illo festivitatem celebrem, et omnis Israël cum eo, multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Domino Deo nostro septem diebus, et septem diebus, id est, quatuordecim diebus; et in die octava dimisit populos.

℟. O quam metuendus, est locus iste! * Vere non est hic aliud nisi Domus Dei et porta coeli.

℣. Haec est domus Domini firmiter aedificata; bene fundata est supra firmam petram.—Vere.

Lectio VI.

De Consecr., dist. 1. c. 17.

Solemnitates dedicationum Ecclesiarum et Sacerdotum, per singulos annos solemniter sunt ce-

lebrandae, ipso Domino exemplum dante, qui ad festum dedicationis templi, omnibus id faciendi dans formam, cum reliquis populis eamdem festivitatem celebraturus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encaenia in Jerosolymis, et hiems erat, et ambulabat Jesus in templo, in porticu Salomonis. Quod autem octo diebus Encaenia sint celebranda, in libro Regum, peracta dedicatione templi, reperietis.

℟. Mane surgens Jacob, erigebat lapidem in titulum fundens oleum desuper; votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est; et ego nesciebam.

℣. Cumque evigilasset Jacob ait:—Vere.—Gloria.—Vere.

In III. Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 19.

In illo tempore, Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir, nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Ex lib. viii. in Luc. in fin.

Et confestim, inquit, vidit; et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum praedicaret, nisi saeculum praeteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione praestricti, et in Zachaeo citius, quam oportuit, derelicti, justae habeant commotionis offensam.

℟. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit accipit, et qui quaerit invenit: * Et pulsanti aperietur. Petite et accipietis: quaerite et invenietis.—Et pulsanti.

Lectio VIII.

Discant divites, non in facultatibus crimen

haerére, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiae ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adiumenta virtutis. Dives certe Zachaeus, et electus a Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum quae fraude sustulerat (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria persevérat; quia non spolia, sed dona quæruntur), uberiorem mercedem, quam conferebat, accepit.

℟. Lapides pretiosi, omnes muri tui: * Et turres Jerusalem gemmis aedificabuntur.

℣. Portae Jerusalem ex saphiro et smaragdo aedificabuntur; et ex lapide pretioso, omnis circuitus muri ejus.—Et turres.—Gloria.—Et turres.

Lectio IX.

Et bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias, non omnes divites, avaros. Quia statura pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius staturam Scriptura, nisi huius expressit? Vide ne forte malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat; nondum viderat Christum; merito adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendentem sicut columbam, et manentem super eum.

Te Deum laudamus.

Die XXII.

S. Pauli a Cruce Confess.
Duplex, ass. a 28 Apr.
(m.t.v.) Oratio.

Domine Jesu Christe, qui ad mysterium Crucis praedicandum Sanctum Paulum singulari charitate donàsti, et per eum novam in Ecclesia familiam florescere voluisti: ipsius nobis inter-

cessione concede, ut Passionem tuam iugiter recolentes in terris, ejusdem fructum consequi mereamur in coelis. Qui vivis.

In I. Nocturno

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

In Feria II. Rogation. vel in vig. Ascensionis Beatus vir.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Paulus a Cruce Uvadae in Liguria natus, sed e Castellatio prope Alexandriam Statiellorum nobili genere oriundus, qua, futurus esset sanctitate clarus innotuit miro splendore qui noctu implevit parientis matris cubiculum, et insigni augustae coeli Reginae beneficio, quae puerum in flumen delapsum a certo naufragio illaesum eripuit. A primo rationis usu Jesu Christi crucifixi amore flagrans ejus contemplationi prolixius vacare coepit, et carnem innocentissimam vigiliis, flagellis, jejuniis, potu in sexta feria ex aceto cum felle mixto, ac dura quavis castigatione conterere. Martyrii desiderio incensus, exercitui, se adjunxit, qui Venetiis, ad bellum Turcis inferendum, comparabatur; cognita vero inter orandum Dei voluntate, arma ultro reddidit, præstantiori militiae operam daturus, quae Ecclesiae praesidio esse, aeternamque hominum salutem procurare totis viribus niteretur. Reversus in patriam honestissimis nuptiis, sibique delata patrui haereditate, recusatis, arctiorem inire Crucis semitam, ac rudi tunica a suo Episcopo indui voluit. Tum ejus jussu, ob eminentem vitae sanctimoniam, et rerum divinarum scientiam, nondum clericus dominicum agrum, maximo cum animarum fructu, divini verbi praedicatione excoluit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit

eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. —Et dedit illi.

Lectio V.

Romam profectus, theologicis disciplinis rite imbutus, a Summo Pontifice Benedicto Decimotertio ex obedientia sacerdotio auctus est. Facta sibi ab eodem potestate aggregandi socios, in solitudinem recessit Argentarii montis, quo eum beata Virgo jampridem invitaverat, veste illi simul ostensa atri coloris, Passionis Filii sui insignibus decorata, ibique fundamenta jecit novae Congregationis. Quae brevi, plurimis ab eo toleratis laboribus, praeclaris aucta viris cum Dei benedictione valde succrevit; a Sede Apostolica non semel confirmata, una cum Regulis, quas orando ipse a Deo acceperat, et quarto addito voto pergratam dominicae Passionis memoriam promovendi. Sacras Virgines quoque instituit, quae excessum charitatis divini sponsi sedulo meditarentur. Haec inter, animarum inexhausta aviditate ab Evangelii praedicatione nunquam deficiens, homines pene innumeros, etiam perditissimos, aut in haeresim lapsos, in salutis tramitem adduxit. Praesertim in Christi enarranda Passione, mirifica ejus orationis vis erat, qua una cum adstantibus in fletum effusus quaelibet obdurata corda ad poenitentiam scindebat.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum.—Et ad portas.

Lectio VI.

Tanta in ejus pectore alebatur divinae charitatis flamma, ut indusium quod erat cordi pro-

pius, saepe veluti igne adustum, et binae costulae elatae apparuerint. Sacrum praesertim faciens non poterat a lacrymis temperare : frequenti quoque ecstasi, cum mira interdum corporis elevatione , frui , vultuque superna luce radiante conspiciebatur. Quandoque dum concionaretur coelestis vox , verba ei suggerentis audita fuit, aut sermo ejus ad plura millia passuum intonuit. Prophetiae et linguarum dono, cordium scrutatione, potestate in daemones, in morbos, in elementa enituit. Cumque ipsis Summis Pontificibus carus ac venerandus esset, servum inutilem, peccatorem nequissimum, a daemoniis quoque conculcandum se judicabat. Tandem , asperrimi vitae generis ad longam usque senectutem tenacissimus, anno millesimo septingentesimo septuagesimo quinto , cum praeclara monita , veluti sui spiritus transmissa haereditate, alumnis tradidisset, Ecclesiae sacramentis, ac coelesti visione recreatus, Romae qua praedixerat die migravit in coelum. Eum Pius Nonus Pontifex Maximus in Beatorum, novisque deinde fulgentem signis in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo perfecit omniá, quae locutus est ei Deus: et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: *Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna.—Quia. —Gloria.—Quia.

In III. Noct. Homil. in Evang. Designavit Dominus, ut in Comm. Evangelistarum.

Die XXV.

S. Bonifacii IV. P. C.
Duplex 2. Clas.

Oratio.

Deus, qui populo tuo in multis periculis constituto beati Bonifacii

Confessoris tui atque Pontificis mira vigilantia providisti; concede propitius, ut cujus gloriosa merita veneramur, perennibus auxiliis muniamur. Per Dominum.

Lect. I. Noct. Fidelis sermo.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Bonifacius, hujus nominis Quartus, Joannis filius, Valeriae Marsorum natus, ex Monacho Ordinis Sancti Benedicti in Monasterio sancti Sebastiani ad Catacumbas extra muros Urbis, et Presbytero Cardinale, sub Imperatore Phoca, ad Pontificatum assumptus est die Dominico, quinto Kalendas Septembris anno Domini sexcentesimo septimo seditque annos sex, menses octo, dies tredecim, duabus ordinationibus peractis mense Decembri, in quibus Episcopos viginti quinque, Diaconos octo creavit. Erat Bonifacius super omnes homines mitissimus ac misericors. Clerum unice amabat, illumque beneficiis quamplurimis cumulavit. Statim paternam domum in Monasterium erexit, et fundos suos in Monachorum usus eidem Monasterio adscripsit. Sed, ut longe majori beneficio hujus Instituti homines sibi obstringeret, convocatis ad Synodum Italiae Episcopis, sanctis legibus labentem Monachorum disciplinam restituit, eorumque hostes coercuit, qui ipsos, etsi auctos Sacerdotio, ab administratione Sacramentorum arceri volebant, condito ea de re Synodali decreto.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei —Manus.

Lectio V.

Sedente eodem Beato Pontifice in Apostolico throno, habitum est an-

no sexcentesimo decimo, mense Martio, Concilium Romanum in causa Ecclesiae Anglicanae. Mellitus enim Londinensis Episcopus (qui unus fuit ex iis Monachis sanctissimis Ordinis Sancti Benedicti, quos a Divo Gregorio Magno beatus Augustinus Archiepiscopus Cantuariensis ad praedicandum Christi Evangelium in Anglia sodales accepit) Romam petierat, de necessariis Ecclesiæ Anglorum causis cum Summo Pontifice tractaturus. Synodum Bonifacius Episcoporum Italiae coegit; quaeque in ea decreta sunt auctoritate sua confirmavit, et Sancto Mellito una cum epistolis Beato Laurentio Sancti Augustini in Cantuariensi Archiepiscopatu successori, et Clero universo tradidit in Britannia observanda.

℟. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum; oleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio VI.

Ab Imperatore Phoca sanctissimus Pontifex nobile Romae delubrum, Pantheon vocatum, obtinuit, sexcentis triginta duobus prope annis, postquam illud in Idolorum cultum conditum fuerat. Ipsum ad religionem Christianam translatum, et solemni ritu in Ecclesiam consecratum, Deo in honorem Deiparae Virginis, et Sanctorum Martyrum dicavit; atque ad majorem venerationem ei conciliandam, incredibilem Sacrarum Reliquiarum vim, ex diversis Arenariis eductam, in illud inferri, et juxta principem Aram condi curavit. Denique Beatissimus Pontifex monita et exempla sancti Gregorii Magni opere ac dignis moribus impense sectatus, sub Heraclio, virtute ac meritis clarus, obdormivit in Domino octavo Kalendas Junii.

℟. Iste est, qui ante Deum

magnas virtutes operatus est; et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. —Ipse. Gloria—Ipse.

In III. Noct. Homilia in Evang. Homo peregre proficiscens: de Comm. Conf. Pont. 1. loc.

FESTA JULII

Die IV.

S. Irenaei Episc. et Mart. Duplex. Oratio.

Deus qui Beato Irenaeo Martyri tuo, atque Pontifici tribuisti ut et veritate doctrinae expugnaret haereses, et pacem Ecclesiae feliciter confirmaret; da quaesumus plebi tuae in sancta Religione constantiam, et pacem tuam nostris concede temporibus. Per Dominum.

In I. Nocturno

De Epistola secunda Beati Pauli Apostoli ad Timotheum. Cap. 2. v. 15.

Lectio I.

Sollicite cura teipsum probabilem exhibere Deo, operarium inconfusibilem, recte tractantem verbum veritatis. Profana autem, et vaniloquia devita: multum enim proficiunt ad impietatem: Et sermo eorum ut cancer serpit, ex quibus est Hymenaeus, et Philetus, qui a veritate exciderunt, dicentes: resurrectionem esse jam factam, et subverterunt quorumdam fidem. Sed firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc: cognovit Dominus, qui sunt ejus: et discedat ab iniquitate omnis, qui nominat nomen Domini. In magna autem domo, non solum sunt vasa aurea, et argentea, sed et lignea, et fictilia: et quaedam quidem in honorem, quaedam autem in contumeliam. Si quis ergo emundaverit se ab istis, erit vas in honorem sanctificatum, et utile Domino, ad omne opus bonum paratum. Juvenilia

autem desideria fuge, sectare vero justitiam, fidem, charitatem, et pacem cum iis, qui invocant Dominum de corde puro. Stultas autem, et sine disciplina quaestiones devita, sciens quia generant lites. Servum autem Domini non oportet litigare, sed mansuetum esse ad omnes, docibilem, patientem, cum modestia corripientem eos, qui resistunt veritati, nequando Deus det illis poenitentiam ad cognoscendam veritatem: et resipiscant a diaboli laqueis, a quo captivi tenentur ad ipsius voluntatem.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: * Fundatus enim erat supra firmam petram.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.

—Fundatus.

Lectio II.

Cap. 3. v. 1. et seq.

Hoc autem scito, quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa: erunt homines seipsos amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemi, parentibus non obedientes, ingrati, scelesti, sine affectione, sine pace, criminatores, incontinentes, immites, sine benignitate, proditores, protervi, tumidi, et voluptatum amatores magis quam Dei; habentes speciem quidem pietatis, virtutem autem ejus abnegantes. Et hos devita. Ex his enim sunt, qui penetrant domos, et captivas ducunt mulierculas oneratas peccatis, quae ducuntur variis desideriis: semper discentes, et nunquam ad scientiam veritatis perveniente. Quemadmodum autem Jannes et Mambres restiterunt Moysi: ita et hi resistunt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem. Sed ultra non proficient; insipientia enim eorum manifesta erit omnibus, sicut et illorum fuit. Tu autem assecutus es meam doctrinam, institutio-

nem, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, persecutiones, passiones; qualia mihi facta sunt Antiochiae, Iconii, et Lystris: quales persecutiones sustinui, et ex omnibus eripuit me Dominus. Et omnes, qui pie volunt vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur. Mali autem homines, et seductores proficient in pejus, errantes, et in errorem mittentes.

℟. Justus germinabit sicut lilium : * Et florebit in aeternum ante Dñum. ℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.—Et florebit.

Lectio III.

Tu vero permane in iis, quae didicisti, et credita sunt tibi, sciens a quo didiceris ; et quia ab infantia sacras litteras nosti , quae te possunt instruere ad salutem, per fidem, quae est in Christo Jesu. Omnis Scriptura divinitus inspirata utilis est ad docendum, ad arguendum , ad corripiendum, ad erudiendum in justitia : ut perfectus sit homo Dei ad omne opus bonum instructus. Testificor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicaturus est vivos, et mortuos per adventum ipsius, et regnum ejus. Praedica verbum, insta opportune, importune : argue, obsecra, increpa in omni patientia, et doctrina. Erit enim tempus, quum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria coacervabunt sibi magistros prurientes auribus : et a veritate quidem auditum avertent, ad fabulas autem convertentur. Tu vero vigila, in omnibus labora, opus fac Evangelistae, ministerium tuum imple.

℟. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna , et exoravit Altissimum : * Et inventus est in numero Sanctorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. —Et inventus.—Gloria. —Et inventus.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Irenaeus non longe ab urbe Smyrna in Asia Proconsulari natus, jam inde a puero sese Polycarpo Joannis Evangelistae discipulo, eidemque Episcopo Smyrnaeorum tradiderat in disciplinam. Hoc tam excellenti Magistro progressus in Doctrina, praeceptisque Christianae Religionis insignes fecit. Polycarpo in coelum Martyrii gloria sublato, etsi erat Irenaeus in sacris litteris egregie versatus, quod tamen incredibili studio flagraret discendi, quae dogmata depositi loco custodienda ceteri accepissent, quos Apostoli instituerant; horum quam potuit plures convenit, quaeque ab iisdem audivit, memori mente tenuit, ea deinceps opportune adversus haereses allaturus, quas quum videret ingenti populi christiani damno latius in dies manare, diligenter, copioseque refellere cogitarat. In Gallias inde profectus a Photino Episcopo Presbyter est constitutus Ecclesiae Lugdunensis. Quod munus sic laborando in verbo, et doctrina gessit, ut (testibus sanctis Martyribus, qui, Marco Aurelio Imperatore, strenue pro vera pietate certarant) aemulatorem sese praestiterit Testamenti Christi.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. - Et dedit.

Lectio V.

Cum Martyres ipsi, Clerusque Lugdunensis de pace Ecclesiarum Asiae, quam Montanistarum factio turbarat, solliciti cum primis essent; Irenaeum, cujus esse potissimum habendam rationem praedicabant, unum omnium maxime delegerunt, quem Romam ad

Eleutherium Pontificem mitterent rogatum, ut novis sectariis Auctoritate Sedis Apostolicae reprobatis, discordiarum causa tolleretur. Jam Photinus Episcopus Martyr decesserat: huic Irenaeus quum successisset, tam feliciter munus obiit Episcopatus, ut sapientia, oratione, exemploque suo non modo brevi cives Lugdunenses omnes, sed multos etiam aliarum Galliae Urbium incolas superstitionem, atque errorem abjecisse, dedisseque Christianae Militiae nomina viderit. Interea, quum de die celebrandi Paschatis orta esset contentio, ac Victor Romanus Pontifex Asianos Episcopos ab collegis reliquis fere omnibus dissidentes aut prohibuisset communione Sacrorum, aut prohibere minatus esset, eum Irenaeus sequester pacis decenter monuit, exemplisque usus Pontificum superiorum induxit, ut ne tot Ecclesias ob ritum, quem a majoribus accepisse se dicerent, avelli ab unitate Catholica pateretur.

℟. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.—Et voluntate.

Lectio VI.

Multa scripsit, quae Eusebius Caesareensis, et Sanctus Hieronymus memorant, quorumque pars magna intercidit injuria temporum. Extant ejus adversus haereses libri quinque anno circiter centesimo octogesimo perscripti, dum adhuc Eleutherius rem christianam publicam gereret. In tertio libro vir Dei ab iis edoctus, quos auditores constat fuisse Apostolorum, grave in primis atque praeclarum de Romana Ecclesia, deque illius Episcoporum successione, divinae traditionis fideli, perpetua, certissi-

ma custode dixit. Atque ad hanc, dixit, Ecclesiam propter potiorem principalitatem necesse est omnem convenire Ecclesiam, hoc est eos qui sunt undique fideles. Postremo una cum aliis prope innumerabilibus, quos ipse ad veram fidem, frugemque perduxerat, Martyrio coronatus migravit in caelum, anno salutis ducentesimo secundo, quo tempore Septimius Severus Augustus eos omnes, qui constantes in colenda Christiana Religione perstare voluissent, in summum cruciatum dari, atque interfici imperaverat.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus, * Et coronam pulcritudinis posuit super caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. —Et coronam. —Gloria. —Et coronam.

In III. Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII.

Cap. 10. v. 11. et seq.

In illo tempore: Dixit Jesus Pharisaeis, Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 138. De verb. Dom.

Audivimus Dominum Jesum commendantem nobis boni pastoris officium. In qua commendatione admonuit nos utique, ut intelligi datur, bonos esse pastores. Et tamen ne intelligeretur perverso modo multitudo pastorum; ego sum, inquit, pastor bonus. Et unde sit pastor bonus, consequenter ostendit: Pastor, inquit, bonus animam suam ponit pro ovibus. Pastor ergo bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne et ipse animam suam pro ovibus posuit? Quid Paulus? Quid ceteri Apostoli? Quid eorum tempora consequentes Beati Episcopi Martyres? nonne omnes pastores boni?

℟. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.
℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.—Expressa signo.

Lectio VIII.

Omnes ergo isti pastores boni, non solum quia sanguinem fuderunt, sed quia pro ovibus fuderunt. Non enim fuderunt elatione, sed charitate. Quomodo autem habet vel exiguam charitatem, qui etiam convictus non amat unitatem? Hanc Dominus unitatem commendans pastoribus bonis, noluit multos appellare pastores. Neque enim ut dixi, jam non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apostoli ceteri, et posteriores sancti Episcopi. Omnes hi pastores boni; et tamen ille pastoribus bonis non commendavit pastores bonos, sed pastorem bonum.
℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia regna pervenit.
℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. —Qui.—Gloria.—Qui.

Lectio IX.

Quid est ergo, quod pastoribus bonis commendas unum pastorem, nisi quia in uno pastore doces unitatem? Et exponit apertius ipse Dominus per ministerium nostrum ex ipso Evangelio commemorans charitatem vestram, et dicens (audite quid commendavit): Ego sum Pastor bonus. Dixi quia omnes ceteri, omnes pastores boni membra mea sunt. Unum caput, unum corpus, unus Christus. Ergo et pastor pastorum, et pastores pastoris, et oves cum pastoribus sub pastore. Merito Christus in se habens omnes pastores bonos, unum commendat, dicens: Ego sum, unus

sum, mecum omnes in unitate unum sunt. Qui extra me pascit, contra me pascit. Qui mecum non colligit, spargit.

Te Deum.

Die VIII.

Beati Eugenii III. Papae Confessoris. Duplex.

Oratio.

Da quesumus, omnipotens Deus, Beati Eugenii Confessoris tui atque Pontificis intercessione, ut toto tibi corde famulemur: quia nulla nobis praevalebit hostilitas, si in te veraciter confidamus. Per Dominum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Eugenius hujus nominis tertius, Bernardus antea dictus, patria Pisanus fuit. Exacta adolescentia, clericali militiae nomen dedit, et sacerdotio postea initiatus, ob egregias animi dotes, inter Canonicos Metropolitanae Pisanae cooptari meruit. Sancti Bernardi, qui tunc Pisas advenerat, exemplo illectus, eidem sese instituendum dedit, atque in Claravalle monasticum induit habitum. Tanti viri disciplina adeo profecit, ut primum Farfensi monasterio ab eo praepositus, deinde Abbas coenobii Sanctorum Vincentii et Anastasii ad Aquas Salvias ab Innocentio secundo Summo Pontifice electus fuerit. Quo in obeundo munere cum sanctimoniae ac prudentiae miro splendore inclaruisset, a Cardinalibus post Lucii secundi obitum cunctis suffragiis Pontifex Maximus creatus est. Vix autem ab inito pontificatu, perduellium turbis Ecclesiae Romanae principatum evertere adnitentibus semel atque iterum ab Urbe discedere cogitur, sedatáque deinde tempestate iterum ad eam, summo honore, et bonorum gratulatione regreditur.

℟. Inveni David servum

meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei.—Manus.

Lectio V.

Viterbii commórans, Angliae Legatos, Scotiae, Germaniae, Hispaniae et Galliae excepit, Beato Petro in ejus persona obedientiam et obsequium profitentes; itemque nonnullos Armeniae Episcopos, qui insuper Metropolitani ac gentis suae nomine, de gravioribus Orientalis Ecclesiae negotiis ejus exquisiverunt sententiam. Profectus in Galliam, Concilia Rhemis ac Treviris celebravit, in quibus Eonis et Gilberti Porretani proscripsit errores, aliaque plura sapienter constituit ad Cleri disciplinam, et Ecclesiae libertatem. Coenobia deinde Claravallense ac Cisterciense una cum Sancto Bernardo invisit praeclaris ubique sanctae conversationis exemplis relictis. Ab eodem Bernardo salutaria monita exquisivit ad Ecclesiam administrandam, et Apostolicae Sedis jura protuenda; ille vero ei pretiosum librum de Consideratione dedit, quo Pontificis Principisque praerogativae et officia coelesti sapientia declarantur. Litterarum quoque cultor eximius, cum theologiae ac jurisprudentiae reformavit studia, tum academicos, uti vocant, gradus instituit; quo adolescentium animos alacriores redderet.

℟. Posui adjutorium super potentem et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio VI.

Singulari pacis fovendae cupiditate curas omnes intendit ut discordias Pisanos inter et Lucenses componeret. Decorem Domus Dei summopere dilexit: nam et Basilicam Liberianam pulchriori de-

coravit ornatu, et alia templa quamplura aut refecit, aut pretiosis donis ditavit: Vaticanae autem Basilicae quartam oblationum partem sibi de more competentem, praeter decimam jam a Sancto Leone nono Apostolorum Principi adtributam, elargitus est. Henricum Imperatorem, Catholicorum principum nobile exemplar, Sanctorum in album retulit. Tandem Tibure quo aestivos calores vitandi causa ab Urbe concesserat, gravi morbo implicitus mortem justorum oppetiit octavo idus Julii anno millesimo centesimo quinquagesimo tertio, postquam in Petri cathedra sedisset annos octo, et menses quatuor. Corpus Romam delatum, conditum fuit in Vaticano, una cum Sancti Gregorii tertii et Beati Petri Levitae exuviis. Sacrum porro cultum, jam tunc miraculorum accedente fulgore, ei exhibitum, et in aliis quoque regionibus, ad haec usque tempora vigentem, Summus Pontifex Pius Nonus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, ratum habuit et confirmavit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. –Ipse. —Gloria.—Ipse.

In III. Noct. Homilia in Evang. Homo peregre. de Com. Conf. Pont. 1. loco.

Die XXVII.

S. Veronicae De Julianis Virg. Duplex.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui Beatam Veronicam Virginem Passionis tuae signis mirabilem effecisti, concede propitius, ut carnem crucifigentes, ad gaudia aeterna pervenire mereamur Qui vivis etc.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Veronica de Julianis, antea Ursula dicta, Mercatelli, quod oppidum est Urbaniensis Diœcesis, piis honestisque parentibus nata, ab ipsis incunabulis mira futurae sanctitatis indicia praebuit. Nam infantula, cum alias copiosum lac sugeret, tribus hebdomadae diebus paucas guttulas mane et vespere gustabat. Vix sex menses nata, die Sanctissimæ Trinitati dicato, e sinu matris firmis pedibus prosiliit. Adhuc tenella hominem quemdam gravibus verbis ab injustitia deterruit. Familiari Jesu pueri, beatissimaeque Virginis consuetudine fruebatur; et aliquando divinus Puer ad eam cum lacrymis orantem, ut consolaretur, descendit; quandoque etiam ab ipsa Deipara illum accepit, praenunciato ejusdem cum Jesu spirituali sponsalitio, adjuncta arrha, bello scilicet, quod ipsi sustinendum fuit ab hominibus, atque infernis hostibus. Ad hoc Veronica, cum nondum pueritiam excessisset, sese accinxit humilitate summa, parique obedientia, et vehementi Christum Dominum pro nobis passum et crucifixum imitandi desiderio. Ut autem id uberius consequeretur, ad sanctimoniales Cappuccinas Tifernates, quae primaevam Sanctae Clarae regulam profitentur, superatis domesticis, externisque obstaculis, confugit.

℟. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. —Et deducet.

Lectio V.

Ab ipso tyrocinio perfectum aliquid et consummatum jam attigisse videbatur. Sustinuit invicto pectore a dæmone excitatas adversitates. Uberrimis interea gratiæ suæ

donis victricem Sponsam locupletabat Jesus. Sacris Stigmatibus eam fuisse signatam, itemque corona spinarum alte confixarum, et Passionis insignibus in corde decoratam, ac jugibus pene ecstasibus recreatam, multiplici testimonio traditum est. Haec omnia amplam molestiarum segetem Veronicae peperunt; non enim defuere qui id omne malis artibus tribuerent, eamque dicerent poena omni, infamique supplicio dignissimam. Ferebat haec alacriter fortissima Virgo: optabat etiam, ut crudeliora quotidie in se congererentur pro Sponso suo Cruci affixo sustinenda. Truditur in tenebricosum carcerem, subiicitur infimae ex sororibus, cui edicitur ut eam acerbe tractet; neque vitam amat, nisi summis exagitatam tribulationibus, etsi quandoque desertam se ab Sponso, ac veluti derelictam conquereretur, quod erat ei tormentum omnium amarissimum.

℟. Dilexisti justitiam et odisti iniquitatem: Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam.—Propterea.

Lectio VI.

Quam Deo voverat moderatoribus conscientiae suae obedientiam, mirabili prorsus perfectione coluit. Diuturnissima jejunia ex obedientia transegit; neque vero extremum emisit spiritum diu cum morte luctans, nisi cum esset jussa mori: quippe sciebat, obedientia nullum Sponso suo esse gratius sacrificium. Triginta tribus annis, quibus Præsidis obire partes coacta est, traditas ejus curæ sorores, ad omnem sanctitatem suo praecipue exemplo provexit. Ut patiendi votis fieret satis, apoplexiae qua correpta fuit, accessere morbi prope omnes, qui acerbissimi judicantur. Sustinuit omnia con-

stanti animo triginta tres dies, donec in Sponsi Jesu amplexus evolavit die nona Julii anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo septimo, religiosae vitae quinquagesimo. Heroicarum denique virtutum cumulo, ac miraculis illustrem, Pius Septimus Pontifex Maximus Beatam nuncupavit; Gregorius vero Papa Decimus sextus, solemni ritu, Dominica Sanctissimæ Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono sanctarum Virginum collegio adscripsit.

℟. Afferentur Regi Virgines, post eam, proximae ejus: Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. — Afferentur. — Gloria. — Afferentur.

In III. Noct. Homil. in Evang. Simile erit Regnum coelorum decem virginibus. de Com. Virg. I. loco.

Lectio IX. S. Pantaleonis Mart.

FESTA AUGUSTI

Die XIII.

Octava Transfigurationis. Duplex.

In I. Noct. Lect. de Scr. occurr.

In II. Nocturno

Sermo sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini. (Ap. Metaph. post med.)

Lectio IV.

Arbitratus fortasse beatus Petrus advenisse tempus regni Dei, in monte quidem versari deligit: dicit autem tria esse facienda tabernacula, nesciens quid diceret. Non erat enim tempus consummationis saeculi, neque in praesenti tempore, sunt Sancti futuri participes spei eis promissae. Cum ergo dispensatio adhuc esset in principio, et nondum esset finita, quomodo erat consentaneum, Christum qui venerat propter charitatem in mundum, desinere pro eo velle pati? Nesciebat ergo Petrus, quid diceret.

℟. Inebriati sunt ab uber-

tate domus tuae: * Et torrente voluptatis tuae potasti eos.

℣. Quoniam apud te est fons vitae, et in lumine tuo videbimus lumen. —Et.

Lectio V.

Ceterum praeter admirabile, et arcanum Christi gloriae spectaculum, aliquid quoque aliud factum est utile et necessarium, ad confirmandam in se fidem, non solis discipulis, sed etiam nobis ipsis. Desuper enim ex alto extitit vox Dei, et Patris dicentis: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui ipsum audite. Et dum facta est, inquit, vox, inventus est solus Jesus. Ecce, praesente Moyse, Pater jubet sanctis Apostolis, ut Eum audiant; quod si eos voluisset sequi praecepta Moysis, dixisset: servate legem. Nunc autem ne hoc quidem dicit Deus et Pater. Aberat quidem Moyses, Elias autem non aderat, solus vero erat Christus: jussit ergo ipsum audire. Ipse est enim finis legis et Prophetarum.

℟. Praeceptor, bonum est, nos hic esse: * Faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum, et Eliae unum.

℣. Non enim sciebat quid diceret.—Faciamus.

Lectio VI.

Propterea Judaeorum populum allocutus est dicens: si crederetis Moysi, crederetis utique mihi: ille enim de me scripsit. Quoniam autem, et per sapientissimum Moysen datum praeceptum contemnere, et quae per sanctos Prophetas dicta sunt nihil ducere, perpetuo perseverarunt, jure sunt abalienati, et exturbati a bonis, quae promissa sunt ipsis patribus. Obedientia enim melior est, quam sacrificium; et auscultatio, quam adeps agnorum, sicut scriptum est, et ita quidem se habet Rex Judaeorum. Nobis autem, qui ejus adventum agnovimus, omnia omnino bona aderunt per

ipsum et in ipso Christo. Per quem et cum quo Deo, et Patri gloria, et potentia cum Sancto Spiritu, in saecula saeculorum. Amen.

℟. Si ministratio mortis, litteris deformata in lapidibus, fuit in gloria, ita ut non possent intendere filii Israel in faciem Moysis, propter gloriam vultus ejus, quae evacuatur: * Multo magis ministratio spiritus, quae manet, erit in gloria.

℣. Amplioris enim gloriae Christus prae Moyse dignus est habitus; quanto ampliorem honorem habet domo qui fabricavit eam. — Multo. — Gloria. — Multo.

In III. Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 17.

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

De Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

(Lib. 7. in Luc. cap. 9.)

Hic est filius meus dilectus; hoc est, non Elias filius, non Moyses filius, quem solum videtis; recesserant enim illi, ubi coepit Dominus designari. Vides hanc non solum insipientium, sed etiam perfectorum, imo etiam coelestium fidem esse perfectam, Filium Dei scire. Sed quoniam haec jam supra diximus, cognosce nubem istam non fumigantium esse montium nebuloso humore concretam, et coacti aeris caligine piceam, quae coelum tenebrarum horrore subtexerat: sed lucidam nubem, quae nos non pluvialibus aquis, et humentis alluvione imbris immadidet, sed de qua mentes hominum, voce Dei omnipotentis emissa, ros fidei rigavit.

℟. Vocavit nos Deus vocatione sua sancta, secundum gratiam suam, quæ manifestata est nunc

* Per illuminationem Salvatoris Jesu Christi.
℣. Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem. -Per.

Lectio VIII.

Itaque cum tres essent, unus est factus. Tres in principio videntur, unus in fine. Perfecta enim fide unum sunt. Denique hoc etiam Dominus Patrem orat, ut omnes unum simus. Nec solum Moyses et Elias in Christo unum sunt, sed etiam nos unum corpus sumus Christi. Ergo, et illi tanquam in uno corpore, recipiuntur in Christi corpus, quia et nos unum erimus in Christo Jesu. Aut fortassis, quia lex et prophetae ex verbo; quae autem ex verbo coeperunt, in verbo desinunt. Finis enim legis est Christus, ad justitiam omni credenti.
℟. Deus, qui fecit de tenebris lumen splendescere, illuxit in cordibus nostris: * Ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Jesu Christi.
℣. Exortum est in tenebris lumen rectis corde, misericors, et miserator, et justus.—Ad.—Gloria.—Ad.

Lectio IX. Ss. Hippolyti et Cassiani Mm. ut in Brev. hac die.

Die XIX.

S. Philumenae Virg. et Mart. Duplex.

Oratio.

Deus, qui inter coetera potentiae tuae miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui Beatæ Philumenæ Virginis et Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Inter coetera martyrum sepulcra, quae in coemeterio Priscillæ ad viam Salariam reperiri solent, illud extitit, quo repositum fuerat Sanctae Philu-

menae corpus, uti ex tumuli inscriptione tribus laterculis apposita perlegebatur. Licet vero inventa ibidem fuerit phiala sanguinis, et alia insculpta conspicerentur martyrii insignia; dolendum tamen est res ab eadem gestas, actaque ac genus martyrii quod ipsa fecit, obscura perstitisse. Ceterum, ubi primum sacrum hoc corpus ex beneficentia Pii Septimi initio Pontificatus ejus acceptum, cultui fidelis populi propositum fuit Mugnani in Nolana Dioecesi, ingens illico famae celebritas ac religio erga sanctam martyrem percrebuit; praesertim ob signa, quae ejusdem praesidio accessisse undique ferebantur. Hinc factum est, ut complurium Antistitum, cultorumque martyris postulationibus permotus Gregorius Decimus sextus Pontifex maximus, universa rei ratione mature perpensa, Festum ejusdem cum Officio et Missa in memorata Nolana Dioecesi, et alibi agendum benigne permiserit.

℟. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. —Et deducet.

Lectio V.

Sermo Sancti Ambrosii Episcopi.

(Lib. I. de Virg. circa init.)

Quoniam hodie natalis est Virginis, invitat nunc integritatis amor, ut aliquid de virginitate dicamus : ne veluti transitu quodam praestricta videatur, quae principalis est virtus. Non enim ideo laudabilis virginitas quia in martyribus reperitur, sed quia ipsa martyres faciat. Quis autem humano eam possit ingenio comprehendere, quam nec natura suis inclusit legibus? aut quis naturali voce complecti, quod supra usum naturae sit? E coelo accersivit, quod imitaretur in terris. Nec

immerito vivendi sibi usum quaesivit e coelo, quae sponsum sibi invenit in coelo.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam.—Propterea.

Lectio VI.

Haec nubes, aëra, Angelos, sideraque transgrediens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invenit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum: propterea adolescentulae dilexerunt te, et attraxerunt te. Postremo, non meum est illud, quoniam quae non nubunt, neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in coelo. Nemo ergo miretur, si Angelis comparentur, quae Angelorum Domino copulantur.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus: * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. — Afferentur. — Gloria. —Afferentur.

In III. Noct. Homilia in Evangelium: Simile erit regnum coelorum: de Com. Virg. 1. loc.

Die XX.

S. Bernardi Ab. et Doct. Duplex.

In I. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Bernardus, Fontanis in Burgundia honesto loco natus, adolescens propter egregiam formam vehementer sollicitatus a mulieribus, nunquam de sententia colendae castitatis dimoveri potuit. Quas Diaboli tentationes ut effugeret, duos et viginti annos natus, monasterium Cisterciense, unde hic Ordo incepit, et quod tum sanctitate florebat, ingredi constituit. Quo Bernardi consilio co-

gnito, fratres summopere conati sunt eum a proposito deterrere : in quo ipse eloquentior ac felicior fuit. Nam sic eos, aliosque multos in suam perduxit sententiam, ut cum eo triginta juvenes eamdem Religionem susceperint. Monachus jejunio ita deditus erat, ut quoties sumendus esset cibus, toties tormentum subire videretur. In vigiliis etiam et orationibus mirifice se exercebat; et Christianam paupertatem colens, quasi coelestem vitam agebat in terris, ab omni caducarum rerum cura et cupiditate alienam.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. —Et dedit.

Lectio V.

Elucebat in eo humilitas, misericordia, benignitas : contemplationi autem sic addictus erat, ut vix sensibus, nisi ad officia pietatis uteretur : in quibus tamen prudentiae laude excellebat. Quo in studio occupatus, Genuensem, ac Mediolanensem, aliosque Episcopatus oblatos recusavit, professus, se tanti officii munere indignum esse. Abbas factus Claravallensis, multis in locis aedificavit monasteria, in quibus praeclara Bernardi institutio ac disciplina diu viguit. Romae, sanctorum Vincentii et Anastasii monasterio ab Innocentio secundo Papa restituto, praefecit Abbatem illum, qui postea Eugenius tertius Summus Pontifex fuit, ad quem etiam librum misit de Consideratione.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum : stolam gloriae induit eum : * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum.—Et ad portas.

Lectio VI.

Multa praeterea scripsit in quibus apparet eum doctrina potius divinitus tradita, quam labore comparata instructum fuisse. In summa virtutum laude exoratus a maximis principibus de eorum componendis controversiis, et de ecclesiasticis rebus constituendis saepius in Italiam venit. Innocentium item secundum Pontificem Maximum in confutando schismate Petri Leonis, cum apud Imperatorem, et Henricum Angliae regem, tum in Concilio Pisis coacto egregie adjuvit. Denique tres et sexaginta annos natus obdormivit in Domino, ac miraculis illustris, ab Alexandro tertio Papa inter Sanctos relatus est. Pius vero octavus Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consilio Sanctum Bernardum universalis Ecclesiae Doctorem declaravit, et confirmavit, nec non Missam et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit, atque Indulgentias Plenarias quotannis in perpetuum Ordinis Cisterciensium Ecclesias visitantibus die hujus Sancti festo concessit.

℟. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna.—Quia. —Gloria.—Quia.

Lectiones III. Nocturni Homilia in Evangelium: Vos estis sal terrae: de Com. Doct. 1. loco.

Die XXIV.

S. Alphonsi Mariae de Ligorio Episc. Conf. et Ecclesiae Doct.

Duplex.

Antiphona ad Magnificat, in utrisque Vesperis. O Doctor optimae Ecclesiae sanctae lumen, beate Alphonse Maria, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

Deus, qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum atque Pontificem animarum zelo succensum, Ecclesiam tuam nova prole foecundasti: quaesumus; ut ejus salutaribus monitis edocti, et exemplis roborati, ad Te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum nostrum.

Lectiones primi Nocturni Sapientiam, ut in Communi Doctorum.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus parentibus natus, ab ineunte aetate non obscura praebuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum parentes obtulissent Sancto Francisco de Hieronymo e Societate Jesu, is bene precatus edixit, eumdem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiae bono futurum. Jam tum a pueritia a ludis abhorrens, nobiles ephebos ad christianam modestiam verbo et exemplo componebat. Adolescens dato piis sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis ægrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit, ut sexdecim vix annos natus, utriusque juris lauream in patria universitate fuerit assecutus. Patri obtemperans, causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset, fori tamen pericula expertus, ejusmodi vitae institutum ultro dimisit. Spreto igitur praeclaro conjugio sibi a patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad aram Virginis de Mercede ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut apostolico munere fungens, huc

illuc pervolans, ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum praesertim et ruricolarum miseratus, Congregationem Presbyterorum instituit Sanctissimi Redemptoris, qui ipsum Redemptorem secuti, per agros, pagos, et castella pauperibus evangelizarent.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei.— Manus.

Lectio V.

Ne autem a proposito umquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi praedicatione, tum scriptis sacra eruditione et pietate refertis, animas Christo lucrifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius de illius laudibus librum edidit, ac de iis, dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine, in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in exstasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicae Passionis, et sacrae Eucharistiae contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus aram oraret, vel sacrum faceret, quod numquam omisit, prae amoris vehementia, vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur a sensibus. Miram vitae innocentiam, quam nulla umquam lethali labe foedavit, pari cum poenitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenulis, ciliciis, cruentáque flagellatione castigabat. Inter hæc prophetiae, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaruit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.
℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio VI.

Ab Ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis Decimi tertii Pontificis auctoritate coactus, Sanctae Agathae Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus Christianae disciplinae zelus, impensum in vitiis coercendis arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiae proventus iisdem distribuebat, et urgente annonae caritate, ipsam domesticam supellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suaeque Congregationis Monialium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad Alumnos suos, a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribus, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior, de coelestibus rebus disserendi, aut scribendi finem numquam adhibuit; donec nonagenarius kalendis augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo Nuceriae Paganorum, inter suorum Alumnorum lacrymas, placidissime exspiravit. Eum inde, virtutibus et miraculis clarum, Pius Septimus Pontifex Maximus, anno millesimo octingentesimo decimo sexto, Beatorum fastis adscripsit, novisque fulgentem signis Gregorius Decimus

sextus Pontifex Maximus, in festo Sanctissimae Trinitatis, anno millesimo octingentesimo trigesimo nono, solemni ritu Sanctorum catalogo accensuit. Tandem Pius Nonus Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, universalis Ecclesiae Doctorem declaravit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.
℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.-Ipse.
—Gloria.—Ipse.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Designavit Dominus, ut in Communi Evangelistarum cum ℟℟. ex Communi Confessorum Pontificum.

℟. viii. In medio Ecclesiae aperuit os ejus: * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus.
℣. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum.—Et.-Gloria.—Et.

Lect. IX. Homil. Vigil. S. Bartholomaei Apost.

DOMINICA POST OCTAVAM ASSUMPTIONIS

In festo B. M. V. de Saxo
Dupl. 2. class.

Omn. ut in fest. B.M.V. per annum.

IN I. NOCTURNO

De Parabolis Salomonis.

Lectio I. Cap.8.b et 9.

Ego Sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum, arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio: *

Quia quem coeli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui.-Quia.

Lectio II.

Mecum sunt divitiae et gloria, opes superbae et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiae ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me, in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

℟. Congratulamini mihi, omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. — Et de meis visceribus.

Lectio III.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem et ad moenia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

℟. Beata es, Virgo Maria, quae Dominum portasti

Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes virgo. ℣. Ave Maria, gratia plena; Dominus tecum. — Genuisti.—Gloria.—Genuisti.

In II. Nocturno
Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.
Apud Metaphrasten.
Lectio IV.

Dei filius non divitem, aut locuplétem aliquam feminam sibi matrem elegit, sed beatam Virginem illam, cujus anima virtutibus ornata erat. Cum enim beata Maria supra omnem humanam naturam castitatem servaret, propterea Christum Dominum in ventre concepit. Ad hanc igitur sanctissimam Virginem et Dei Matrem accurrentes, eius patrocinii utilitatem assequamur. Itaque, quaecumque estis virgines, ad Matrem Domini confugite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam, et incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis conservabit.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans.—Dedi.

Lectio V.

Magnum revera miraculum, fratres dilectissimi, fuit beata semper Virgo Maria. Quid namque illa majus aut illustrius ullo unquam tempore inventum est, seu aliquando inveniri poterit? Haec sola cœlum ac terram amplitudine superavit. Quidnam illa sanctius? Non Prophetae, non Apostoli, non Martyres, non Patriarchæ, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Seraphim, non Cherubim; non denique aliud quidpiam inter creatas res, visibiles aut invisibiles, majus aut excellentius inveniri potest. Eadem ancilla Dei est et Mater; eadem virgo et Genitrix.

℟. Quae est ista, quae processit sicut sol, et formo-

sa tanquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosarum, et lilia convallium.—Viderunt.

Lectio VI.

Haec ejus mater est, qui a Patre ante omne principium genitus fuit, quem Angeli et homines agnoscunt Dominum rerum omnium. Vis ne cognoscere quanto Virgo haec praestantior sit coelestibus potentiis? Illae cum timore et tremore assistunt, faciem velantes suam; haec humanum genus illi offert quem genuit. Per hanc et peccatorum veniam consequimur. Ave igitur mater, coelum, puella, virgo, thronus, Ecclesiae nostrae decus, gloria et firmamentum; assidue pro nobis precare Jesum filium tuum, et Dominum nostrum: ut per te misericordiam invenire in die judicii, et quae reposita sunt iis, qui diligunt Deum, bona consequi possimus gratia et benignitate Domini nostri Jesu Christi; cum quo Patri simul et sancto Spiritui gloria et honor, et imperium nunc et semper in sæcula sæculorum. Amen.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit; * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt dicentes; * Unguentum effusum nomen tuum.

℟. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate.—Et.—Gloria.—Unguentum.

In III. Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 11. d

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi: Beatus venter qui te portavit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. Cap. 49. in Luc. 11.

Magnae devotionis et fidei haec mulier osten-

ditur, quae Scribis et Pharisaeis Dominum tentantibus simul, et blasphemantibus, tanta ejus Incarnationem prae omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et praesentium procerum calumniam, et futurorum confundat haereticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judaei, sancti Spiritus opera blasphemando verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant; sic haeretici postea negando, Mariam semper Virginem, Sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei carnis suae materiam ministrasse, verum consubstantialemque Matri filium hominis fateri non debere dixerunt.

℟. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem.—Quia.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio VIII.

Sed si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis a carne Virginis Matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, ubera quae lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt, qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed Factum ex muliere: quia conceptus ex utero virginali carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne: alioquin nec vere filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur his contra Eutychen dictis, extollamus vocem cum Ecclesia

Catholica, cujus haec mulier typum gessit: extollamus et mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter qui te portavit, et ubera quae suxisti. Vere enim beata parens, quae sicut quidam ait: Enixa est puerpera Regem, qui coelum terramque tenet per saecula. ℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen eius. ℣. Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum.— Quia. —Gloria.—Quia.

Lectio IX.

Quinimo beati qui audiunt verbum Dei, et custodiunt. Pulchre Salvator attestationi mulieris annuit, non eam tantummodo quae Verbum Dei corporaliter generare meruerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter auditu fidei concipere, et boni operis custodia, vel in suo, vel in proximorum corde parere, et quasi alere studuerint, assevérans esse beatos: quia et eadem Dei Genitrix, et inde quidem beata, quia Verbi incarnandi ministra facta est temporalis; sed inde multo beatior, quia ejusdem semper amandi custos manebat aeterna.

Te Deum.

FESTA SEPTEMBRIS

Die XVI.

S. Cornelii P. M. Duplex.

Oratio. Infirmitatem.

Lectiones I. Nocturni de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Cornelius Romanus, Gallo et Volusiano Imperatoribus, Pontificatum gerens, cum Lucina foemina sanctissima corpora Apostolorum Petri et Pauli e Catacumbis in opportuniorem locum transtulit; ac Pauli corpus Lucina in suo praedio via Ostiensi, prope eum locum, ubi fuerat gladio percussus colloca-

vit; Cornelius Principis Apostolorum corpus non longe inde ubi crucifixus fuerat, reposuit. Quod cum ad Imperatores delatum esset, et Pontifice auctore multos fieri Christianos, mittitur in exilium ad Centumcellas, ubi eum Sanctus Cyprianus Episcopus Carthaginiensis per literas est consolatus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam et in vinculis non dereliquit eum.—Et dedit.

Lectio V.

Hoc autem Christianae caritatis officium cum frequens alter alteri persolveret, deteriorem in partem id accipientes Imperatores, accersitum Romam Cornelium, tamquam de majestate reum plumbatis caedi, raptumque ad Martis simulacrum, ei sacrificare jubent. Quam impietatem cum ille detestaretur, ei caput abscissum est decimo octavo Kalendas Octobris. Ejus corpus Beata Lucina Clericis adjutoribus, humavit in arenaria praedii sui prope Coemeterium Callisti; quod postmodum inde translatum a Gregorio Quarto, cum Sanctorum Callisti et Julii Pontificum et Calepodii Presbyteri corporibus, sub Ara majori Basilicae Sanctae Mariae Transtyberim honorifice est reconditum. Vixit in Pontificatu annos circiter duos.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.—Et voluntate.

Lectio VI.

De Epistola Sancti Cypriani Episcopi et Martyris ad Antonianum.

Nam quod Cornelium charissimum nostrum Deo et Christo, et Eccle-

siae ejus, item Sacerdotibus cunctis laudabili prædicatione commendat, non iste ad Episcopatum subito pervénit, sed per omnia ecclesiastica officia promotus, et in divinis administrationibus Dominum saepe promeritus, ad Sacerdotii sublime fastigium cunctis religionis gradibus ascendit. Tum deinde post Episcopatum non exambítum, nec extortum, sed de Dei, qui Sacerdotes facit, voluntate susceptum, quanta in ipso suscepto Episcopatu sua virtus? Quantum robur animi? Qualis firmitas Fidei? Quod nos simplici corde perspicere et laudare debemus, sedisse intrepidum Romae in sacerdotali cathedra eo tempore, cum tyrannus infestus Sacerdotibus Dei fanda atque infanda comminaretur, cum multo patientius et tolerabilius audiret levari adversus se aemulum principem, quam constitui Romae aemulum Sacerdotem. Nonne hic, frater charissime, summo virtutis et fidei testimonio praedicandus est? Nonne inter gloriosos Confessores et Martyres deputandus?

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus, et aqua sapientiae salutaris potavit illum. — Et coronam. — Gloria. — Et coronam.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit, ut in Com. un. Martyris 1. loco.

Dominica I. Septembris

In Festo
Purissimi Cordis
Beatae Mariae Virginis
Duplex maius.

In I. Vesperis

Antiph. et Cap. de Laud. Psalm. et reliqua hic non propria ut in Festis B. M. V.

℣. Exulta in omni corde, filia Jerusalem.

℟. Rex Israel Dominus in medio tui.

Ad Magnif. Ant. Exultavit cor meum in Domino, et exaltatum est cornu meum in Deo meo, quia lætata sum in salutari tuo.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui in corde beatae Mariae virginis dignum Spiritus Sancti habitaculum praeparastí: concede propitius, ut ejusdem purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dominum...in unitate ejusdem.

Et fit comm. Dom. occ.

Ad Matutinum

Invitat. Ave Maria, gratia plena: * Dominus tecum.

Hymn. Quem terra.

In I. Nocturno

Ant. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui.

Ant. Et ait Maria: Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Ant. Quia respexit humilitatem ancillae suae: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

℣. Anima mea liquefacta est.

℟. Ut locutus est dilectus.

De Canticis Canticorum.

Lectio I. Cap. 4.

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum absque eo quod intrinsecus latet. Sicut vitta coccinea labia tua; et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vulnerasti cor meum, soror mea, sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Favus distillans labia tua, sponsa; mel et lac sub lingua tua. Hortus conclusus, fons signatus.

℟. Deduc me, Domine,

in via tua, et ingrediar in veritate tua: laetetur cor meum: * Ut timeat nomen tuum.

℣. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum. – Ut timeat.

Lectio II. Cap.5.

Veni in hortum meum soror mea sponsa: messui myrrham meam cum aromatibus meis: comédi favum cum melle meo. Vox Dilecti mei pulsantis: aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis noctium. Surrexi ut aperirem dilecto meo: manus meae stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatissima. Aperui Dilecto meo; at ille declinaverat atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est.

℟. In Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo: Deus Dominus fortitudo mea:* Super excelsa deducet me.

℣. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. — Super.

Lectio III. Cap.5 et 6.

Qualis est Dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum: qualis est Dilectus tuus ex dilecto, quia sic adiurasti nos? Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus, totus desiderabilis. Talis est Dilectus meus; et ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. Quo abiit Dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? Quo declinavit Dilectus tuus, et quæremus eum tecum? Pulchra es, amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suae, electa genitrici suae. Viderunt eam filiae, et beatissimam praedicaverunt, et reginæ laudaverunt eam.

℟. Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi: Qui consolatus es me, et locutus es ad cor ancillae tuae.

℣. In toto corde meo exquisivi te, ne repellas me a mandatis tuis. — Qui consolatus.—Gloria. —Qui consolatus.

In II. Nocturno

Ant. Beata, quae credidisti, quoniam perficientur ea, quae dicta sunt tibi a Domino.

Ant. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

℣. Fortis est ut mors dilectio.

℟. Dura sicut infernus aemulatio.

Sermo Sancti Bernardini Senensis.

Ex Serm. 9. de Visit.

Lectio IV.

Quis mortalium, nisi divino fretus oraculo, de vera Dei et hominis Genitrice quidquam modicum, sive grande praesumat pollutis labiis nominare: quam Pater ante saecula Deus perpetuam praedestinavit in Virginem dignissimam: Filius elegit in Matrem; Spiritus sanctus omnis gratiae domicilium praeparavit? Quibus verbis ego homunculus sensus altissimos virginei Cordis, sanctissimo ore prolatos efferam: quibus non sufficit lingua omnium hominum, et etiam angelorum? Dominus enim ait: bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros homines melior homo potest excogitari, quam illa, quæ meruit effici Mater Dei, quae in corde et in utero suo ipsum Deum hospitata est? Quis thesaurus melior, quam ipse divinus amor, quo Cor Virginis ardens erat?

℟. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Mecum sunt divitiae et gloria: * Opes superbae et justitia.

℣. Ut ditem diligentes me et thesauros eorum repleam.—O pes.

Lectio V.

De hoc igitur Corde quasi fornace divini

ardoris Virgo beata protulit verba bona, idest verba ardentissimae charitatis. Sicut enim a vase optimo vino pleno, non potest exire nisi optimum vinum; aut sicut a fornace summi ardoris non egreditur nisi incendium fervens: sic de corde Matris Christi exire non potuit verbum, nisi summi, summéque divini amoris atque ardoris. Septem verba tantum mirae sententiae et virtutis a Christi benedictissima Matre leguntur dicta. Cum Angelo bis tantum locuta est. Cum Elisabeth bis etiam. Cum Filio etiam bis. Cum ministris in nuptiis semel. Haec septem verba, secundum septem amoris actus, sub miro gradu et ordine prolata, quasi sunt septem flammae Cordis ejus.

℟. Ego Mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis et sanctæ spei. In me gratia omnis viae et veritatis: * In me omnis spes vitae et virtutis. ℣. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. In me omnis spes.

Lectio VI.

Quae verba considerans mens devota, cum ipso Propheta ait: Quam dulcia faucibus meis, idest omnibus affectionibus eloquia tua! Porro dulcedo haec, quam in verbis beatae Virginis devota mens sentit, est ardor piae devotionis, quam in eis anima experimentaliter probat. Distinguamus igitur per ordinem has septem flammas amoris, verborum Virginis benedictae. Prima est flamma amoris separantis. Secunda amoris transformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris soporantis. Sexta amoris compatientis. Septima amoris consummantis.

℟. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. * Qui me invenerit inveniet vitam, et hau-

riet salutem a Domino.
℣. Qui autem in me peccaverit laedet animam suam: omnes qui me oderunt, diligunt mortem.— Qui me. — Gloria.— Qui me.

In III. Nocturno

Ant. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

Ant. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Ant. Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiae suae.

℣. Ego Dilecto meo.
℟. Et ad me conversio eius.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 2. g

In illo tempore: dixit Mater Jesu ad illum: Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego dolentes quaerebamus te. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

In Hom. Hyem. de temp. Dom. I. post Epiph.

Mater ejus, inquit Evangelista, conservabat omnia verba hæc in Corde suo. Omnia quae de Domino, vel a Domino dicta, sive acta cognoverat Mater Virgo, diligentius in Corde retinebat, sollicite cuncta memoriae commendabat, ut cum demum tempus praedicandae, sive scribendae Incarnationis eius adveniret, sufficienter universa, prout essent gesta, posset explicare quærentibus. Imitemur et nos, fratres mei, piam Domini Matrem, ipsi quoque omnia verba et facta Domini ac Salvatoris nostri fixa in corde conservando.

℟. Aquae multae non potuerunt extinguere charitatem: * Neque flumina obruent eam.
℣. Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.— Neque.

Lectio VIII.

Horum Domini verborum et actorum meditatione diurna et nocturna importunos inanium nocentiumque cogitatio-

num repellamus incursus: horum crebra collatione et nos et proximos nostros a fabulis supervacuis, et male dulcoratis detractionum colloquiis castigare, atque ad divinae frequentiam laudis accendere curemus. ¶ Si enim, fratres carissimi, in futuri beatitudine saeculi habitare in domo Domini, ac perpetuo illum laudare desideramus, oportet nimirum et in hoc sæculo, quod in futuro quaeramus, sollicite praemonstremus: frequentando videlicet Ecclesiae limina, et non solum in ea laudes Domini canendo, sed et in omni loco dominationis eius ea, quae ad laudem gloriamque Conditoris nostri proficiant, verbis pariter ac factis ostendendo.

℟. Spiritus meus super mel dulcis, et haereditas mea super mel et favum. Qui audit me non confundetur: * Et qui operantur in me non peccabunt.

℣. Qui elucidant me vitam aeternam habebunt. — Et qui. -Gloria. -Et qui.

Lectio IX. de Hom. Dom. occurr.

Si transferatur, Lectio VIII dividitur in 2., et Lectio IX incipit a ¶

Ad Laudes
et per Horas

Ant. Trahe me post te, curremus in odorem unguentorum tuorum.

Ant. Dilectus meus loquitur mihi: surge, propera, amica mea.

Ant. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo.

Ant. Adiuro vos, filiae Jerusalem, ne suscitetis Dilectam quoadusque ipsa velit.

Ant. Ego dormio, et Cor meum vigilat.

Capitulum. Cant. 8. b

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio. Lampades ejus lampades ignis, atque flammarum.

Hymn. O gloriosa.

℣. Qui me invenerit inveniet vitam. ℟. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Bened. Ant. Extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter qui te portavit, et ubera quae suxisti.

Oratio ut in I. Vesp.

Ad Primam

In ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam

Ant. Dilectus meus.

Capitulum. Pone me, ut signaculum.

℟. br. Anima mea : * Liquefacta est. Anima.

℣. Ut locutus est dilectus. Liquefacta. Gloria. Anima.

℣. Fortis est ut mors dilectio.

℟. Dura sicut infernus aemulatio.

Ad Sextam

Ant. Fulcite.

Capitulum. Eccli.24. Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam; ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram.

℟. br. Fortis est : * Ut mors dilectio. Fortis.

℣. Dura sicut infernus aemulatio. Ut mors. Gloria. Fortis.

℣. Ego Dilecto meo.

℟. Et ad me conversio ejus.

Ad Nonam

Ant. Ego dormio.

Capitulum. Eccli.24. In omni terra steti, et in omni populo, et in omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor.

℟. br. Ego : * Dilecto meo. Ego.

℣. Et ad me conversio ejus. Dilecto meo. Gloria. Ego dilecto.

℣. Qui me invenerit inveniet vitam.

℟. Et hauriet salutem a Domino.

In ii. Vesp. omnia ut in primis, praeter

℣. Viam mandatorum tuorum cucurri.

℟. Cum dilatasti cor meum.

Ad Magnif. Ant. Exultavit Cor meum in Deo salutari meo: quia fecit mihi magna qui potens est.

FESTA OCTOBRIS

Die I.

Sancti Gregorii Episcopi Majoris Armeniae et Martyris. Duplex.

Oratio.

Deus, qui per beatum Gregorium Pontificem et Martyrem tuum, Armeniae gentis populum Regemque, verae fidei lucem recipere tribuisti: da Ecclesiae tuae de tantis gaudere triumphis, et apud te meritis ejusdem, et precibus adjuvari. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Gregorius Armeniæ Regibus cretus, qui primus post sanctum Bartholomaeum Apostolum in illam provinciam Christi fidem invexerat, dictus propterea patria voce Illuminator, infans clam ereptus ad declinandam necem, qua ejus familia petebatur, Cæsarææ Cappadociæ pie est educatus, legemque Christi edoctus, Baptismum suscepit. Secesserat illuc Teridates filius Cusaronis, Armenorum Regis ab Anach Gregorii Patre dolose interempti, a Persis regno spoliatus, cui Gregorius paterni sceleris bene conscius, se in servitutem tradidit, et cum eo, qui jam a Romanis regnum recuperaverat, deinde in Armeniam rediit, ubi a Teridate saepius tentatus ut idólis sacrificare vellet, quum constantissime renuisset, innumera pene, et incredibilia tormentorum genera subire coactus est.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descendítque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum.—Et dedit.

Lectio V.

Arcta primum custodia Gregorium inclusit Teridates: tunc manus ejus

lateribus sic alligari jussit, ut extarent cubiti, et camum ori ejus inseri, massasque excisi salis dorso ejus imponi, constrictumque loro circa pectus fortiter stringente suspendi celsissimo loco. Mansit autem sic suspensus septem diebus, post quos, quum in sua sententia permaneret, ex uno pede suspensus coactus est fumum haurire excitatum ex fimo graveolente, dum interea fortiter caedebatur baculis humidis. Inter hæc enixis Deum precibus exoravit pro salute omnium, praesertim gentis Armeniae, atque ut sibi constantiam pro fide tribueret. Hanc Rex demiratus quidem, crudelius tamen desaeviit, mandavitque afferri lignorum truncos, et componi tabulas super anteriores partes pedum ejus, easque funibus nodosis vehementer costringi, donec defluereť sanguis per summitates digitorum. Colaphis insuper contusus fuit, et caput ejus artificiosae cochleae impositum, et admota nari ejus fistula effusa sunt sal, nitrum, et acetum simul commixta. Multa similia et pejora crudelitatis genera perpessus est, adeo ut Rex ipse vehementer miraretur mansisse vivum, et nihili fecisse dolores intensos.

℟. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.—Et voluntate.

Lectio VI.

Quum autem quidam ex Satrapis Regem alloquutus illi manifestasset Gregorium filium esse Anach interfectoris Patris ejus Cusaronis, jussit illum manibus, pedibusque et collo vinctum perduci in Provinciam Ararat, trudique in verticem Castri Artaxat, demittíque in infimum hiatum, donec ibidem moreretur.

Deus vero, qui e tantis tormentis vivum illum eripuerat, ex hoc pariter servavit incolumem, et post longum tempus Teridatem ipsum velut alterum Nabuchodonosor tentatione probatum ad fidei lumen adduxit, quem Gregorius jejunio purgatum Deo per baptismum reconciliavit. Itaque, facta potestate publice prædicandi Christi Evangelium, Majoris Armeniae gentem in fide erudivit, et sacro fonte lustravit, Ecclesiasque undequaque erexit destructis superstitionis simulacris, templisque eorum eversis. Cæsarææ ordinatus suæ gentis Archiepiscopus, impensius Armenos divina doctrina instruxit, atque in fide suscepta confirmavit. Quietis tandem ac divini otii cupidissimus in solitudinem se recepit, ubi jejunio et contemplationi deditus, meritis cumulatus in bona senectute obdormivit in Domino Constantino Magno Imperatore. Corpus illius Christiani ex Armenia fugientes in Italiam transtulerunt; Caput cum catenis quibus vinctus fuerat Neapoli, Brachium vero in Cathedrali Neritonensi collocatum fuit.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus, et aqua sapientiae salutaris potavit illum.—Et coronam.—Gloria.—Et coronam.

In III. Noct. Homilia in Evang. Si quis venit. de Comm. Pont. Mart. l. loc.

DIE III.

S. Cypriani Ep. Mart. Semiduplex.

Oratio. Deus qui nos.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Ex libro Sancti Hieronymi Presbyteri de Scriptoribus Ecclesiasticis.

Cyprianus Afer primum gloriose Rethoricam docuit; exinde, suadente presbytero Caecilio, a

quo et cognomentum sortitus est, Christianus factus, omnem substantiam suam pauperibus erogavit. Ac post non multum temporis electus in Presbyterum, etiam Episcopus Carthaginiensis constitutus est. Hujus ingenii superfluum est indicem texere, quum sole clariora sunt ejus opera.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum.—Et.

Lectio V.

(Ex vita ejusdem per Pontium ejus Diac. et ex Actis Proconsul. apud Ruinart.)

Recrudescente Valeriani persecutione, Cyprianus jam ante annum Curubim in exilium missus, a Galerio Maximo Proconsule Carthaginem, ut audiretur, vocatus est. Quem productum coram se sic est allocutus: Tu es Thascius Cyprianus: Tu Papam te sacrilegae mentis hominibus praebuisti? Cyprianus Episcopus respondit: Ego. Galerius Maximus dixit: Jusserunt te Sacratissimi Imperatores caeremoniari. Cyprianus Episcopus dixit: non faciam. Galerius Maximus ait: consule tibi. Cyprianus Episcopus respondit; fac quod tibi praeceptum est: in re tam justa nulla est consultatio. Galerius Maximus collocutus cum consilio, hoc decretum ex tabella recitavit: Thascium Cyprianum gladio animadverti placet. Cyprianus Episcopus dixit: Deo gratias.

℟. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.— Et.

Lectio VI.

Sententia lata, statim Cyprianus ad locum supplicii, in agrum Sexti

productus est. Ibi se lacerna et birrho expoliavit, genu in terra flexit, et in orationem se Domino prostravit. Et quum se dalmatica expoliasset et Diaconibus tradidisset, in linea stetit et coepit spiculatorem sustinere. Quum venisset autem spiculator, jussit suis ut eidem vigintiquinque aureos darent: linteamina vero et manualia a fratribus ante eum mittebantur, quibus Martyris cruorem exciperent. Postea vero beatus Cyprianus vitta oculos sibi texit, quam obligare ipse quum non posset, Julianus Presbyter et Julianus Hypodiaconus manu sua ipsi constrinxerunt: et ita passus est die octava decima Calendarum Octobrium, anno ducentesimo quinquagesimo octavo. Sacrum illud caput amputatum est, quod Ecclesiae Carthaginiensis maximum decus et summum praesidium fuerat. Jacuit in publico exanime corpus ad noctem usque, Ethnicis ipsis ad contemplandum undique confluentibus. Inde per noctem sublatum Christiani magna pompa in triumphi morem, cereis et facibus prælucentibus, ad areas Macrobii Candidiani Procuratoris deduxerunt, quae erant in via Mappaliensi juxta Pescinnum. In eo deinde loco insignis honori ejus Aedes dicata est, nec minus celebris alia condita ad ipsam aream ubi martyrium consummaverat. Martyris sanctissimi reliquias servavit Africa ad annum octingentesimum sextum, quo eas legati Imperatoris Caroli Magni in Galliam transtulerunt.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus, et aqua sapientiae salutaris potavit illum.— Et. —Gloria.—Et.

In III. Noct. Homil. in Evang. Si quis vult, ut in Comm. unius Mart. 2. loc.

DIE XXVII.

In festo
Commemorationis
SS. Martyrum et aliorum Sanctorum quorum Reliquiae in Basilica S. Mariæ ad Martyres coluntur.

Duplex.

Omnia de Communi Plurimorum Martyrum praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Auge in nobis, Domine, resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum Reliquiis mirabilia operaris: et fac nos immortalis gloriae participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominum.

In I. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO

Ex tractatu Sancti Joannis Damasceni de Fide Orthodoxa Lib. 4. Cap. 16.

Lectio IV.

Christus Dominus Sanctorum Reliquias velut salutiferos fontes præbuit, ex quibus plurima ad nos beneficia manant, suavissimumque unguentum profluit. Nec vero quisquam huic sermoni fidem detrahat. Nam si aqua in deserto ex aspera et solida rupe, atque ex asini maxilla ad sedandam Samsonis sitim, Deo ita volente, prosiliit: eritne, cur cuiquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis suave unguentum scaturire? Minime certe, iis quidem, quibus Dei potentia, honorque, quo Sanctos suos afficit, perspectus et exploratus est. Atque illud quidem veteri lege comparatum erat, ut quisquis mortuum contigisset, immundus censeretur; verum hi in mortuorum numero minime habendi sunt.

℟. Sancti tui, Domine, mirabile consecuti sunt iter, servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: Terra apparuit arida, et in mari Rubro via sine impedimento.

℣. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt.—Terra.

Lectio V.

Ex quo enim ipsamet vita, ac vitae auctor inter mortuos adscriptus est, eos, qui in spe resurrectionis, fideique erga eum, diem extremum clauserunt mortuos haudquaquam appellamus. Quomodo enim mortuum corpus miracula edere queat? Per ea dæmones expelluntur, morbi profligantur, aegroti sanantur, caeci perspiciunt, leprosi mundantur, tentationes ac moerores discutiuntur, ac denique omne donum optimum a Patre luminum eorum opere, ad eos qui fide minime dubia postulant, descendit. Quid non laboris suscipias ut patronum quemdam nanciscaris, qui te mortali regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? An non igitur hi honorandi sunt, qui totius humani generis patronos se profitentur, ac Deo nostra causa supplicant?

℟. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domo Domini.

℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia.—Ut.

Lectio VI.

Honorandi certe, et quidem ita, ut in eorum nomine templa Deo extruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus, atque in ea spiritualiter oblectemur; quo nimirum laetitia nostra iis, a quibus invitamur, congruat; ne, dum eos colere et demereri studemus, offendamus potius et irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem quoque servi ipsius oblectantur: quibus autem Deus offenditur, iisdem etiam ipsius milites offenduntur. Quocirca in psalmis et hymnis et canticis spiritualibus, et compunctione, et eorum, qui in egestate versantur, commiseratione, quibus obsequiis Deus potissimum conciliatur, Sanctos colamus, statuas ipsis, ac visibiles imagines erigamus; immo ipsi

virtutibus eorum imitandis hoc consequamur, ut vivæ eorum statuæ atque imagines simus. Cum autem in Basilica Sanctae Mariae ad Martyres innumerae habeantur Sanctorum Reliquiae ex diversis Arenariis eductae, a Sancto Bonifacio Quarto in eam illatae, ac prope Aram maximam conditae, ut iis, aliisque in eadem Basilica asservatis, Anniversariis Officiis, Sacrisque cultus adhiberetur, Pius Sextus Pontifex Maximus indulsit.

℟. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos, et in tempore erit respectus illorum: ~ Quoniam donum et pax est electis Dei.

℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem, et fideles in dilectione acquiescent illi.–Quoniam. —Gloria.—Quoniam.

In III. Noct. Homilia in Evang. Descendens Jesus, de Comm. Plurimor. Martyrum 2. loco.

FESTA NOVEMBRIS

Die V.

SS. MM. Rasii et Anastasii quorum corpora requiescunt in nostra Basilica.

Duplex.

Oratio. Deus qui nos concedis.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

In II. Nocturno

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

Serm. 1. de Mart. Tom. 3.

Lectio IV.

Nemo est qui nesciat Martyrum glorias ad hoc divino consilio a Dei populis frequentari, ut et illis debitus honor dicetur, et nobis virtutis exempla, favente Christo, monstrentur: ut, dum hæc ita celebrari perspicimus, cognoscamus quanta eos gloria maneat in coelis, quorum natalitia taliter celebrantur in terris: quo possimus etiam ipsi talibus provocari exemplis, virtute pari, devotione consimili ac fide; ut, Christo praestante, dimicare

et vincere hostem possimus: ut, parta victoria, cum iisdem Sanctis in regnis coelestibus triumphemus.

℟. Sancti tui, Domine, mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida, et in mari Rubro via sine impedimento.

℣. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae et torrentes inundaverunt.—Terra.

Lectio V.

Quis estenim, qui eorum volens merito copulari, nisi prius constantiam eorum teneat, sectetur fidem, imitetur virtutem passionis: eorum gloriam paribus vitae lineamentis aut inveniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen muneris tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum praebeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderantibus suis aut martyrium praebeat, aut sine martyrio cum Sanctis praemia divina retribuat.

℟. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domo Domini.

℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia.—Ut.

Lectio VI.

Ut enim infirmatur peccator adversis, ita justus tentationibus roboratur. Sic dimicarunt adversus peccatum Sancti: sic et laborando fortiores, et moriendo victores effecti sunt. Nullus athleta sine certamine fortior dici, nullus sine victoria poterit coronari. Nemo miles sine praelio hostem subjecit: nemo sine bello imperatorem promeruit. Habes, Christiane, competentia arma, quibus hostem expugnes: habes fortissima tela, quibus inimicum debelles.

℟. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit il-

los, et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei.

℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem, et fideles in dilectione acquiescent illi.– Quoniam. —Gloria.—Quoniam.

In III. Noct. Homilia in Evang. Descendens Jesus de Monte, ut in Comm. Plurimor. Mart. 2. loco.

DIE XIII.

S. Stanislai Kostka Conf. Duplex. (m.t.v.)

Oratio.

Deus, qui inter cætera sapientiæ tuæ miracula etiam in tenera aetate maturae sanctitatis gratiam contulisti, da quaesumus, ut Beati Stanislai exemplo, tempus instanter operando redimentes, in aeternam ingredi requiem festinemus. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Stanislaus, senatoria Kostkarum gente ortus in Polonia, quam olim esset militiam secuturus, nomen Jesu praenuntiavit, pariturae matris gremio divinitus inscriptum. Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut paterna in mensa si quid minus pudice dictum audisset, prae horrore exanimis corrueret. Ad Viennense in Austria seminarium studiorum causa missus, non minus exemplo sodalibus, quam venerationi fuit. Coactus inde in Lutherani hospitis aedes migrare, ibique a Paulo fratre ad liberiorem vitam omni etiam asperitatum genere incitatus, domesticum bellum toto biennio constantissime sustinuit, ad aeterna se, non ad caduca natum affirmans. Itaque unicum illi erat rerum coelestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, cultus Deiparae adeo tener, ut matrem suavissime appellaret.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis et a seductoribus tutavit illum:

* Et dedit illi claritatem aeternam.
℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas et ostendit illi regnum Dei. —Et dedit.

Lectio V.

Quotidianæ fratris vexationi crebra ipse jejunia, flagella, aliosque insontis corpusculi cruciatus adjiciens, lethalem in morbum incidit. Quo ingravescente, cum daemonem horrendi canis specie insilientem signo Crucis ter fugasset, sacrum Viaticum, quod in haeretica domo decumbens, frustra ab hominibus petebat, ab Angelis accepit. Mox ad pueri Jesu complexum a beatissima ejus Matre comiter admissus, ac Societati jussus nomen dare, subito convaluit. Sed cum aditum ad illam patris timor in Germania præcluderet, peregrini habitu, solus, pedes, mendicus fugam arripit, certus non sistere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio prosperum fuit. Nam praeter alia, Pauli profugum fratrem jam assequentis equi, immisso divinitus torpore, constiterunt. Et Stanislaus, Angelorum pane iterum Angelico ministerio refectus, post duodecies centena passuum millia, tandem Romae in Societatem Jesu a Sancto Francisco Borgia generali Praeposito meruit cooptari.
℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.
℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum.—Et ad portas.

Lectio VI.

Tyronis emeriti virtútes in religiosae vitae palestra splendidius eluxere: charitas praesertim erga Deum, in quem assidue alienata a sensibus mente rapiebatur. Inde illi facies semper accensa, nonnumquam radians, perennes lacrymae, ardor pectoris tantus, ut media quoque hieme foret

ingesta identidem gelida temperandus. Itaque amore verius, quam febri aestuans, die Assumptae in coelum Virgini sacro, ad ejus triumphalem pompam propius, ut optaverat, spectandam, ab Ipsa beatarum Virginum choro stipata, vocatus est ex Quirinali domo probationis, anno innocentis vitae decimo octavo, operum plenior quam dierum. Multis post obitum miraculis in sua praesertim Polonia enituit; cujus armis contra formidabiles Turcarum exercitus spectabilis e coelo affuit non semel, et civitates alias peste, alias incendio liberavit. Quamobrem Clemens Decimus eum inter primarios totius regni Patronos constituit: Benedictus vero Decimus Tertius (quod a Clemente Undecimo jam pridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Quia.—Gloria.—Quia.

In III. Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. (C.19.v.13.)

In illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi. (In Psal.118.)

Quid parvulus, nisi humilis? Haec sunt mirabilia testimonia tua, Domine, quæ scrutata est anima parvuli hujus; et ideo invenit, quia humiliatus est, et parvulus factus est. Quis enim facit mandata tua sicut facienda sunt, idest ex fide, quae per dilectionem Dei operatur, nisi ejus in corde, per Spiritum Sanctum ipsa dilectio diffundatur? Hoc etiam iste parvulus confitetur: Os meum, inquit, aperui, et attraxi

spiritum quia mandata tua desiderabam. Quid desiderabat, nisi facere mandata divina? Sed non erat unde faceret infirmus fortia, et parvulus magna. Aperuit os, confitens quod per se ipse non faceret; et attraxit unde faceret.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est et de omni corde suo laudavit Dominum: *Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua.—Ipse.

Lectio VIII.

Junior sum ego, inquit, et contemptus: justificationes tuas non sum oblitus. Non sicut inimici mei, qui obliti sunt verborum tuorum. Videtur autem minor aetate, non oblitus justificationes Dei, dolere pro inimicis suis aetate majoribus, qui obliti sunt. Nam quid est: Junior ego, non sum oblitus, nisi illi majores obliti sunt? Sed contemptum se dicit hic junior: ideo factus est major, quia ignobilia et contemptibilia mundi, elegit Deus, et ea quae non sunt, tamquam sint, ut ea quae sunt, evacuentur. Et ecce sunt novissimi, qui erant primi, et primi, qui erant novissimi.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit.—Et vos.—Gloria.—Et vos.

Lectio IX.

Iste autem junior non est oblitus, quia non suam voluit habere justitiam, sed Dei; de qua etiam nunc dicit: Justitia tua, justitia in aeternum. Propter hanc passus est persecutionem junior a majore, ut diceret junior quod sequitur: Tribulatio, et necessitas inve-

nerunt me, mandata tua meditatio mea est. Saeviant, persequantur, dum tamen mandata Dei non relinquantur, et ex ipsis mandatis etiam qui saeviunt diligantur. Intellectum da mihi, et vivam. Intellectum poscit iste junior, quem si non haberet, non super seniores intelligeret. Sed eum poscit in tribulatione et necessitate, quo intelligat, quam sit contemnendum, quod ei possunt auferre persequentes inimici, a quibus se dicit esse contemptum.

Die XVIII.

In Dedicat. Basilicarum Ss. Apost. Petri et Pauli. Duplex.

Lect. I. Noct. ut in Brev. hac die.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Ex locis sacris, quae olim apud Christianos venerationem habuerunt, illa celeberrima et frequentissima fuerunt, in quibus condita Sanctorum corpora, vel aliquod Martyrum vestigium, aut monumentum esset. In quorum numero sanctorum locorum in primis semper fuit insignis ea Vaticani pars, quam Sancti Petri Confessionem appellabant. Nam eo Christiani ex omnibus orbis terrae partibus, tamquam ad fidei petram, et Ecclesiae fundamentum convenientes, locum Principis Apostolorum sepulchro consecratum summa religione ac pietate venerabantur.

℟. Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata populi tui Deus, et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da gloriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte.

Lectio V.

Illuc Constantinus Magnus Imperator octavo die post susceptum baptismum venit, depositoque diademate et humi jacens vim lacrymarum profudit:

mox sumpto ligone, ac bidente terram eruit, indeque duodecim terrae cophinis, honoris causa duodecim Apostolorum, ablatis, ac loco Basilicæ Principis Apostolorum designato, Ecclesiam aedificavit. Quam Sanctus Silvester Papa decimo quarto Kalendas Decembris, eo modo quo Lateranensem Ecclesiam quinto Idus Novembris consecraverat, dedicavit, et in ea altare lapideum chrismate delibutum erexit: atque ex eo tempore sancivit, ne deinceps altaria nisi ex lapide fierent. Idem beatus Silvester Basilicam Sancti Pauli Apostoli in via Ostiensi ab eodem Constantino Imperatore magnificentissime aedificatam dedicavit. Quas Basilicas idem Imperator multis praediis attributis locupletavit, ac muneribus amplissimis exornavit.

℟. O quam metuendus est locus iste! *Vere non est hic aliud, nisi Domus Dei, et porta Coeli.

℣. Hæc est Domus Domini firmiter aedificata, bene fundata est supra firmam petram. — Vere.

Lectio VI.

Porro Vaticanam Basilicam vetustate jampridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate latius, ac magnificentius a fundamentis erectam, Urbanus Octavus eadem recurrente die anni millesimi sexcentesimi vigesimi sexti solemni ritu consecravit. Basilicam vero Ostiensem quum dira incendii vis anno millesimo octingentesimo vigesimo tertio penitus consumpsisset, indefessa quatuor Pontificum cura splendidius, quam antea erectam, et ab interitu veluti vindicatam Pius Nonus, auspicatissimam nactus occasionem, qua Dogma de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione nuper ab ipso proclamatum, ingentem Cardinalium et Episcoporum numerum ex dissitis etiam catholici Orbis regioni-

bus Romam attraxerat, die decima Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti, tanta circumdatus Purpuratorum Patrum, et Antistitum corona solemniter dedicavit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam decrevit.

℟. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam.

℣. Cumque evigilasset Jacob de somno ait.—Vere. —Gloria.—Vere.

In III. Noct. Homilia in Evang. Ingressus Jesus: ut in quarta die infra octavam Dedicat.

FESTA DECEMBRIS

Die XIX.

Beati Urbani V. Papae et Confessoris. Duplex.

Oratio.

Deus, qui ad tuenda fortiter Sedis Apostolicæ jura fidemque catholicam late propagandam beatum Urbanum Confessorem tuum atque Pontificem constantia roborasti; fac nos ipsius praesidiis adjutos ita militanti Ecclesiae servire, ut triumphanti consociari mereamur. Per Dominum.

In I. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

Si hoc festum venerit in Quatuor Temporibus, lectiones primi Noct. Laudemus viros, de Comm. Conf. Pont. 2. loco.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Urbanus Quintus, Pontifex Maximus, nobili Grimoardorum gente natus in Castro Grisaco diœcesis Mimatensis, quum innocenti adolescentia floreret, monasticum habitum sub regula sancti Benedicti induit, ac in Massiliense coenobium sancti Victoris cooptandus, vota nuncupavit. In Theologiae ac Juris disciplinis ita excelluit, ut per plures annos Tolosae, Parisiis, Avenione, in Monte Pessulano, Decreta summa cum laude interpreta-

retur. Abbas dein Sancti Germani Antissiodorensis a Clemente Sexto, postmodum ab Innocentio Sexto Sancti Victoris Massiliensis praeses renuntiatus, tam imperio, quam obedientia summus et eximius, ad majora jam paratus, dum arduis negotiis et legationibus pro Ecclesia fungeretur, in Petri Sedem assumptus, Avenione ritu solemni coronatus est.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei.—Manus.

Lectio V.

Vix inito Pontificatu, animum admovit ad Sedem Apostolicam in Urbem reducendam, ad mores Fidelium emendandos, ad Clericorum restaurandam disciplinam, ad claustra reformanda, ad Catholicam fidem propagandam. Apostolicas enim Missiones Fratribus Minoribus commissas promovit usque ad Tartaros et ultimos Orientales; multosque haereticos ex Albania Valachia et Bulgaria ad Ecclesiam Catholicam reduxit. Nihil etiam omisit ut Graecorum contumaciam vinceret, recepta semel et iterum ab Imperatore Joanne Fidei professione. Sacrum bellum contra Infideles indixit, ac Rege Cypri copiis praefecto, Alexandriam Ægypti feliciter expugnavit.

℟. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio VI.

Interim Civilem Sedis Apostolicae Principatum pene eversum, Ægidio Cardinale Albornotio egregiam opem conferente, ita restituit, ut sibi et successoribus suis, necessaria tandem libertate

parta, lubens et ovans, in almam Urbem, cum ingenti Romanorum gaudio redierit. Basilicas Petri et Pauli instauravit, ac sacrosantam Lateranensem Ecclesiam incendio penitus absumptam magnis sumptibus restituit. In qua capita Principum Apostolorum, retroactis temporibus in sacellum Sancti Laurentii translata, recognovit; éaque solemniter Populo Romano ostensa, et in Thecas inserta auro et gemmis distinctas, fidelibus colenda proposuit. Monasterium in Monte Pessulano instituit; praeterea Montis Cassini Coenobium in priscum decus, alter quasi conditor, redintegravit. Demum ab Urbe cum animo iterum revertendi, ob Ecclesiae negotia discessit, et Avenionem pervenit, ubi lethali morbo correptus, pretiosam mortem oppetiit anno millesimo tercentesimo septuagesimo. Miraculis post obitum clarus, depositus est in Sancti Victoris Ecclesia, ubi adhuc vivens sepulcrum sibi statuerat. Cultum, ab immemorabili tempore eidem exhibitum, post quintum ab obitu revolutum saeculum, Pius Nonus Pontifex Maximus, praevio Sacrorum Rituum Congregationis consilio, approbavit, et confirmavit; ejusque Officium et Missam sub ritu duplici a Clero Romano, et a pluribus dioecesibus recitari celebrarique benigne indulsit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit, ad coelestia regna.– Ipse. —Gloria.—Ipse.

In III. Noct. Homilia in Evang. Vigilate, ut in Comm. 2. loco.

ROMANA

Capitulum Collegiatae Ecclesiae Sanctae Mariae ad Martyres Urbis non exigua pompa postremis hisce Annis Festum Beatae Mariae Virginis de Saxo nuncupatae celebrare consuevit. Majori autem Festi ipsius decori et spirituali Fidelium emolumento prospiciens Capitulum ipsum, humillimis datis precibus, Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam IX. enixe rogavit:

1.° Ut Festum hoc amodo a ritu duplici majori elevetur ad ritum duplicem secundae Classis atque in Kalendario loco diei XXIII Augusti affigatur Dominicae post Octavam Assumptionis Deiparae occurrenti.

2.° Ut Indulgentiae jam concessae pro die XXIII. Augusti, et praecedentibus diebus transferantur ad enunciatam Dominicam et dies hanc praecedentes.

3.° Ut quoties ob occurrentiam Festi majoris dignitatis, vel ritus praedictum Virginis Festum memorata Dominica celebrari nequiverit, tunc amandato Officio ad primam insequentem diem liberam juxta Rubricas, unica tamen Missa solemnis propria

Deiparae sub enunciato titulo decantari valeat, dummmodo non occurrat duplex primae classis.

Sanctitas vero Sua, his votis ab infrascripto Substituto Secretariae Congregationis sacrorum Rituum relatis, clementer deferens benigne in omnibus annuere dignata est juxta preces; dummodo non omittatur Missa Conventualis Officio diei respondens, Rubricae serventur, ac relate ad Indulgentiam reliquae adamussim serventur conditiones in concessionibus ipsis expressae. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 8. Augusti 1867.

Ita reperitur in Actis et Regestis Secretariae Congregationis Sacrorum Rituum. In fidem etc. Ex eadem Secretaria die 15. Decembris 1873.

Loco ✠ Signi

D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

URBIS

SANCTAE MARIAE AD MARTYRES

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX, ad humillimas preces Capituli et Canonicorum insignis Basilicae Collegiatae Sanctae Mariae ad Martyres, ab infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario relatas, supradictas Lectiones, Orationes ac Officia ab eadem Sacra Congregatione recognita, juxta seriem dierum ac ritum in suprascripto Kalendario adnotatum, benigne approbavit, ac ab omnibus, qui ad praescriptum dictae Basilicae Collegiatae Canonicas Horas persolvunt, tam publice, quam private recitari posse concessit.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 16 Aprilis 1874.

C. Episcopus Ostien. et Velitern. Card. PATRIZI S. R. C. Praef.

Loco ✠ Signi

D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

Ex Secretaria SS. RR. Congregationis

Die 6 Maii 1874

Diligenti revisione peracta omnia cum originalibus concordare reperta sunt. In fidem etc.

D. Bartolini S. R. C. Secretarius

Loco ✠ Signi

INDEX

JANUARIUS

Pag.

14 S. Hilarii Ep. Conf. et Eccl. Doct. Dup.... 1

FEBRUARIUS

3 S. Blasii Ep. et Mart. Dup. 4
6 S. Dorotheae Virg. et Mart. Dup. 6
9 S. Apolloniae Virg. et Mart. Dup. 8
15 S. Titi Ep. et Conf. Dup. 9
23 S. Petri Damiani Ep. Conf. et Eccl. Doct. Dup. 11

APRILIS

26 Manifestationis B. Mariae de Bono Consilio. Dup. maj. 15
28 Ss. Cleti et Marcellini Pp. Mm. Dup. 21
Dominica IV. post Pascha. —S. Catharinae Fliscae Adurnae Vid. Dup. .....ibid.

MAJUS

13 Dedic. Nostrae Basilicae. Dup. 1. class. ... 25
20 Octav. Dedic. Nostrae Basilicae. Dup. 30
22 S. Pauli a Cruce Conf. Dup. 36

JULIUS

4 S. Irenaei Ep. et Mart. Dup. 39
8 B. Eugenii III. Pap. Conf. Dup. 46
27 S. Veronicae De Julianis Virg. Dup. 48

AUGUSTUS

13 Octav. Transfigurationis. Dup. 51
19 S. Philumenae Virg. et Mart. Dup. 54
20 S. Bernardi Ab. et Doct. Dup. 56
24 S. Alphonsi Mariae de Ligorio Ep. Conf. et Eccl. Doct. Dup. 58
Dominica post Octavam Assumptionis. — Festum B. Mariae Virginis de Saxo. Dup. 2. class. 62

SEPTEMBER

16 S. Cornelii Pap. Mart. Dup. 67
Dominica I. Septembris. — Festum Purissimi Cordis B. Mariae Virg. Dup. maj. 69

OCTOBER

1 S. Gregorii Ep. Majoris Armeniae et Mart. Dup. 77
3 S. Cypriani Ep. Mart. Semidup. 79
27 Commem. Ss. Martyrum et aliorum quorum Reliquiae in Basilica S. Mariae ad Martyres coluntur. Dup. 82

NOVEMBER

5 Ss. MM. Rasii et Anastasii quorum cor-

101
pora requiescunt in nostra Basilica. Dup. 84
18 Dedicat. Basilicarum Ss. Apost. Petri et Pauli. Dup. 90

DECEMBER

19 B. Urbani V. Pap. et Conf. Dup. 92

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Slavóniae gentes per Beátos Confessóres tuos atque Pontífices Cyríllum et Methódium ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: praesta; ut quorum festivitáte gloriámur, eorum consórtio copulémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Hymnus uti supra.

In I. Nocturno. Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio iv.

(Ex litteris Encyclicis Leonis PP. XIII).

Cyríllus et Methódius fratres germáni, Thessalonícae amplíssimo loco nati, Constantinópolim matúre concessérunt ut in ipsa urbe Oriéntis príncipe humanitátis artes addíscerent. Uterque plúrimum brevi profecérunt; sed máxime Cyríllus, qui tantam scientiárum laudem adéptus est, ut singuláris honóris caussa Philósophus appellarétur. Deinde mónachum ágere Methódius coepit; Cyríllus autem dignus est hábitus, cui Theodóra imperátrix, auctóre Ignátio Patriárcha, negótium daret erudiéndi ad fidem christiánam Cházaros trans Chersonésum incoléntes; quos præcéptis suis edóctos et Dei númine instínctos, multíplici superstitióne deléta, ad Jesum Christum adiúnxit. Recénti christianórum communitáte óptime constitúta, Constantinópolim rediit álacer, atque in monastérium Polychrónis, quo se jam Methódius recéperat, Cyríllus ipse secéssit. Interim cum res trans Chersonésum próspere gestas ad Rastiláum Moráviae príncipem fama detulísset, is de áliquot operáriis evangélicis Constantinópoli arcesséndis cum Imperatóre Michaéle tertio egit. Igitur Cyríllus et Methódius illi expeditióni destináti, et in Moráviam célebri laetítia excépti, ánimos christiánis institutiónibus tanta vi, tamque operósa indústria excoléndos aggrediúntur, ut non longo intervállo ea gens nomen Jesu Christo libentíssime déderit. Ad eam rem non parum sciéntia váluit dictiónis Slavónicae, quam Cyríllus ante percéperat, multúmque potuérunt sacrae utriúsque Testaménti Lítterae, quas próprio pópuli sermóne reddíderat: nam Cyríllus et Methódius príncipes inveniéndi fuérunt ipsas lítteras, quibus est sermo ipsórum Slavórum signátus et expréssus, eáque de causa ejusdem sermó-

DIE V IULII

IN FESTO

SANCTORUM CYRILLI ET METHODII

PONTIFICUM ET CONFESSORUM

Duplex
Omnia de Communi
Confessoris Pontificis
praeter sequentia.

—

IN I. VESPERIS

Hymnus

Sédibus caeli nítidis recéptos
Dícite athlétas géminos, Fidéles;
Slávicae duplex cólumen, decúsque
Dícite gentis.

Hos amor fratres sociávit unus,
Unaque abdúxit píetas erémo,
Ferre quo multis célerent beátae
Pígnora vitae.

Luce, quae templis súperis renídet,
Búlgaros complent, Móravos, Bohémos;
Mox feras turmas numerósa Petro
Agmina ducunt.

Débitam cincti méritis corónam
Pérgite o flecti lácrimis precántum;
Prisca vos Slavis opus est datóres
Dona tuéri.

Quaeque vos clamat generósa tellus
Servet aetérnae fidei nitórem;
Quae dedit princeps, dabit ipsa semper
Roma salútem.

Gentis humánae Sator et Redémptor,
Qui bonus nobis bona cuncta praebes,
Sint Tibi grates, Tibi sit per omne
Glória sæclum. Amen.

℣ Sacerdótes tui induántur iustítiam.
℟ Et Sancti tui exúltent.

Ad Magnificat. Antiph. O quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona, dicéntium Sion: regnábit Deus tuus.

thódium Póntifex, potestátem ejus archiepiscopálem, expeditionémque slavónicam, datis etiam lítteris, ratam esse iussit. Quare Methódius in Moráviam revérsus adsignátum sibi munus explére vigilántius perseverávit, pro quo et exílium libénter passus est. Bohemórum Príncipem eiúsque uxórem ad fidem perdúxit, et in ea gente christiánum nomen longe latéque vulgávit. Evangélii lumen in Polóniam invéxit, et, ut nonnúlli Scriptóres tradunt, sede episcopáli Leópoli fundáta, in Moscóviam proprii nóminis digréssus, thronum pontificálem Kiowénsem constítuit. Demum in Moráviam revérsus est ad suos; jamque sese ábripi ad humánum éxitum séntiens, ípsemet sibi successórem designávit, Clerúmque et pópulum suprémis praecéptis ad virtútem cohortátus, ea vita, quae sibi via in caelum fuit, placidíssime defúnctus est. Uti Cyríllum Roma, sic Methódium Morávia decedéntem summo honóre prosequúta est. Illórum vero festum, quod apud Slavóniae pópulos iámdiu celebrári consuéverat, Leo decimus tértius Póntifex Máximus cum Officio ac Missa própria in univérsa Ecclésia quotánnis agi praecépit.

In III. Nocturno Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Designávit Dóminus, de Communi Evangelistarum.

AD LAUDES

Hymnus

Lux o decóra pátriae,
Slavisque amíca géntibus,
Salvéte, Fratres: ánnuo
Vos efferémus cántico;

Quos Roma pláudens éxcipit,
Compléxa mater filios,
Auget coróna Praesulum,
Novóque firmat róbore.

Terras ad usque bárbaras
Inférre Christum pérgitis;
Quot vanus error lúserat,
Almo replétis lúmine.

Noxis solúta péctora
Ardor supérnus ábripit;
Mutátur horror véprium
In sanctitátis flósculos.

Et nunc seréna Caelitum
Locáti in aula, súpplici
Adéste voto; Slávicas
Serváte gentes Númini.

Erróre mersos únicum
Ovíle Christi cóngreget;
Factis avítis aemula
Fides viréscat púlchrior.

Tu nos, beata Trínitas,
Caelésti amóre cóncita,
Patrúmque natos ínclyta
Da pérsequi vestígia.
Amen.

℣ Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli.
℟ Et láudem eórum nuntiet Ecclésia.

Ad Benedictus. Antiph. In sanctitáte et iustítia serviérunt Dómino ómnibus diébus suis: ídeo stolam glóriae índuit illos Dóminus Deus Israël.

IN II. VESPERIS

Hymnus et ℣ ut in I.

Ad Magnificat. Antiph. Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei, divínae veritátis praecónio gloriósi: linguae eórum claves caeli factae sunt.

ELOGIUM

IN MARTYROLOGIO ROMANO INSCRIBENDUM

SEPTIMO IDUS MARTII

Romae et in Morávia Sanctórum Episcopórum Cyrílli et Methódii, qui Slavóniae gentes, earúmque Reges ad Christi fidem perduxérunt: ipsorum vero festivitátem tertio Nonas Julii Leo Papa Décimus tértius recoléndam mandávit.

TERTIO NONAS JULII

Sanctorum Episcopórum Cyrílli et Methódii, de quibus séptimo Idus Martii.

ROMAE, 1881 — Typis Salviucci